

“ ΑΓΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ,,”
Ο ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΙΤΗΣ
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ ΑΘΩ,
ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ, ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΑΥΤΗΣ ΑΡΧΙΜ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ ΑΘΩ ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΩΝ

Β.΄ τυπικόν - 'Ο Πρώτος - Πολυάριθμοι ἐν 'Αθῶ Μοναί -
'Ακμὴ τοῦ μοναχικοῦ βίου - Σλαῦοι.

Κατὰ τὸν Ι καὶ ΙΑ΄ αἰῶνα μετὰ τῶν Ἑλλήνων μοναχῶν τῶν συρρευσάντων εἰς Ἄθω ἀπὸ ὅλας τὰς χώρας τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, οἵτινες ἐπεκράτουν ἀπολύτως ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ χερσονήσῳ, βλέπομεν καὶ Ἰβήρας καὶ Ἀμαλφηνοῦς* ἰδρύσαντας ἰδίᾳς μονάς.

Ὁ βιογράφος τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἀναφερόμενος ὅτι παρασυρόμενοι ἐκ τῆς φήμης τοῦ ἀνδρὸς ἔτρεχον πρὸς αὐτὸν οὐχὶ μόνον Ἕλληνας, ἀλλὰ πέραν τούτων «ἀπὸ τε Ῥώμης αὐτῆς, Ἰταλίας, Καλαβρίας, Ἀμάφης, Ἰβηρίας, Ἀρμενίας καὶ τῶν ἔτι τούτων ἐνδοτέρων», ἐξ ὅλων ὅμως τούτων μόνον οἱ Ἰβήρες καὶ Ἀμαλφηνοὶ κατέλιπον ἵχνη τῆς διαβάσεώς των, οἱ μὲν πρῶτοι συστήσαντες τὴν ἀκμάζουσαν καὶ σήμερον Μονὴν τῶν Ἰβήρων,

* Οἱ Ἀμαλφηνοὶ ἦσαν κάτοικοι τῆς πόλεως Ἀμάφης, ἐπαρχίας Σαλέρου Νοτ. Ἰταλίας, Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος εἰς τὸν κατάλογον τῶν Βυζαντινῶν ἐπαρχιῶν συμπεριλαμβάνει καὶ τὴν Ἀμάφην μετὰ τῶν κυριωτέρων ἐν Ἰταλίᾳ Βυζαντινῶν πόλεων, προσθέτων ὅτι αὕτη ἐλάμβανε τὸν Διοικητὴν αὐτῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου ἐθεωρεῖτο κυρίαρχος.

Εἰς Ἀμάφην κατὰ τὸν Ι΄ αἰῶνα ὑπῆρχε καὶ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῶν Ἑλλήνων.

οἱ δὲ δεύτεροι τὴν ἐπὶ δύο περιόδου αἰώνας βιώσαν μονὴν τῶν Ἀμαλφηνῶν.

Περὶ τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων σημειοῦμεν εἰς προσθήκην τῶν λεχθέντων ὅτι κατὰ τὸν ΙΑ' αἰώνα κατέστη φωτοβόλος ἐστία διὰ τοὺς Ἰβηρας ἢ «Νέαι Ἀθῆναι» ὡς ἀποκαλοῦν αὐτὴν τὰ ἰβηρικὰ χρονικά. Ὁ θρησκευτικὸς βίος τῶν Βυζαντινῶν ἦτο ὁ κατ' ἐξοχὴν φορεὺς τοῦ βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ διὰ τὰ περίξ ἀφώτιστα ἔθνη, ὁ Ἅγιος Εὐθύμιος ὁ Ἰβηρ μετέφρασε τὴν Γραφὴν καὶ ἄλλα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία εἰς ἰβηρικὴν γλῶσσαν, ἀπὸ δὲ τοῦ ΙΑ' αἰῶνος συνέστη ὑπὸ τῶν Ἰβήρων ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἰβήρων ἱεροσπουδαστήριον εἰς ὃ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰβηρίας Δαυὶδ ὁ Β' Βαγδατίων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἔπεμπον νέους πρὸς ἐκμάθησιν τῆς βυζαντινῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἄλλης Ἑλληνικῆς Ἐκκλησιαστικῆς παιδείσεως καὶ γλώσσης.*

Ἡ διαλυθεῖσα μονὴ τῶν Ἀμαλφηνῶν εὐρίσκετο ἐπὶ τῆς

* Οἱ Ἰβηρες ἐξέλιπον πρὸ διετίας. Ὁ τελευταῖος ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Γεωργιανῶν ἀπεβίωσε τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1949 καὶ ἐξεφωνήθη ἢ ἑξῆς ἐν περιλήψει νεκρολογία ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Ἀθανασίου Ἰβηρίτου, ὡς ἐπισφράγισμα τῆς χιλιετοῦς ἱστορίας τῶν Ἰβήρων τοῦ Ἁγίου Ὁρους:

«Αἰσθανόμεθα ὅτι κηδεύομεν σήμερον εἰς τὴν Μονὴν τῶν Ἰβήρων τὸν τελευταῖον Ἰβηρα, ἀπὸ πάντας τοὺς Ἰβηρας οἱ ὁποῖοι ἔζησαν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἀπὸ πάντας τοὺς Ἰβηρας ὅσοι ἐμόνασαν εἰς τὴν Μονὴν ταύτην κατὰ ἓνα χρονικὸν διάστημα χιλίων ἐτῶν. Κηδεύομεν τὸν τελευταῖον μοναχὸν Ἰβηρα, ὡς τελευταῖον ἐκπρόσωπον τοῦ Ἰβηρικοῦ γένους ἐνταῦθα καὶ δὲν σὲ διαχωρίζομεν πάτερ ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, ἀλλὰ σοῦ δίδομεν τὸν ὕστατον ἀσπασμὸν εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν Ναὸν τὸν ὁποῖον ἐστερέωσεν ἓνας ἀπὸ τοὺς πρῶτους οἰκήτορας καὶ κτήτορας ἐκ τῆς φυλῆς σου, ὁ Γεώργιος Ἰβηρ ὁ Ἅγιος. Ἐκεῖνος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰβηρικῆς ἐμφανίσεως ἐδῶ καὶ σὺ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, ἀποτελεῖτε τοὺς δύο κρίκους πού θὰ ἐνώσετε τώρα τὴν χρυσοῦν ἀλυσσον τῶν Γεωργιανῶν τοῦ Ἁγ. Ὁρους.

Ἦλθατε πάντες ἀπὸ τὴν μακρινὴν σας χώραν εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον τόπον καὶ εὐαγγελικῶς ἐκπορευθέντες μετὰ πολιτείας θεαρέστου ἐκερδίσατε τὸν πολῦτιμον μαργαρίτην. Ἐδώκατε εἰς τὴν ζωὴν σας τὸ ἀληθές νόημα αὐτῆς καὶ δὲν ἐκτίσατε ἐπὶ τῆς ἄμμου διὰ ν' ἀπέλθετε μὲ κενὰς τὰς χεῖρας καὶ γυμνοὶ εἰς τὸν Πλάστην σας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, οἱ τῆς αὐτῆς Μετανοίας ἀδελφοὶ μὲ ὑμᾶς, ἡμεῖς οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἄλλην Ἐθνότητα τῆς Μονῆς ταύτης, θαυμάζομεν καὶ ὑποκλινόμεθα πρὸ τῶν μακαρίων ψυχῶν

νῦν παραλιακῆς θέσεως Ἀμαλφηνοῦ (Μορφονοῦ) μεταξὺ τῶν Ἱ. Μονῶν Λαύρας καὶ Καρακάλλου.

Ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῶν ὀγκωδῶν ἐρειπίων τῶν τοίχων αὐτῆς καὶ τοῦ ὠραιοῦ καὶ μεγάλου ἀλλ' ἠρειπωμένου αὐτῆς πύργου ἢ μονῆ τῶν Ἀμαλφηνῶν ἦτο ἐκ τῶν πρώτων καὶ μεγάλων.

Ἡ μονὴ τῶν Ἀμαλφηνῶν συνέστη καὶ διετηρεῖτο ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀμαλφινῆς παροικίας, διὰ τοῦτο διὰ τοῦ Ε' ἄρθρου τοῦ Β' τυπικοῦ ἐτέθη ὄρος ὅπως διατηρῆ μέγα πλοῖον ἵνα δι' αὐτοῦ μεταβαίνουν οἱ μοναχοὶ αὐτῆς εἰς τὴν βασιλεύουσαν καὶ λαμβάνουν τὰς βοηθείας τῶν φιλοχρίστων, μάλλον τῶν ὁμοεθνῶν των.

Πότε ἀκριβῶς ἰδρῦθη εἶναι ἄγνωστον, ἢ κρατοῦσα ὁμως γνώμη εἶναι ὅτι ἰδρῦθη ὑπὸ μαθητῶν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἰ' αἰῶνος καὶ συγχρόνως σχεδὸν μὲ τὴν Μονὴν τῶν Ἰβήρων.

σας καὶ ὁμολογοῦμεν ὁμοφώνως, τὸ πρᾶον καὶ ἡσύχιον τοῦ χαρακτῆρος σας, τὴν ἀσκητικὴν σας ἀρετὴν, τὸ καλοκάγαθον τῆς καρδίας σας καὶ τὸ ἀπονήρευτον τῆς ψυχῆς σας. Διακηρύττομεν τὴν ἀπειρον εὐλάβειάν σας πρὸς τὴν Θεῖαν Πορταίτισσαν καὶ δὲν ἀποκρύπτομεν, ὅτι Ἰβηρ ἦτο ὁ ἅγιος ὅστις ἐξήγαγεν Αὐτὴν ἐκ τῆς θαλάσσης, καθὼς καὶ Ἰβηρες ἦσαν οἱ πνιγέντες εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Φυλάττομεν κατὰ τὸ δυνατόν πολλὰς ὑμῶν παραδόσεις ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ὠρολόγιον, ἀλλ' ἀλλοίμονον διεκόψαμεν τὸν ῥυθμὸν τοῦ Κοινοβίου καὶ εἴμεθα διὰ τοῦτο ὑπόλογοι ἀπέναντί σας. Σεῖς Σεβάσμιοι Πατέρες δὲν ἦτο δυνατόν νὰ φαντασθῆτε Μοναστήριον ἄνευ Κοινοβίου καὶ βοηθήσατέ μας μὲ τὰς εὐχὰς σας εἰς ἀνασύστασιν αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν.....»

Ἄλλ' ὦ ἀδελφοὶ Ἰβηρίται, ἀφοῦ ἀναγνωρίζετε τόσον καλῶς τὸ σφάλμα σας προχωρήσατε ἀμέσως διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν αὐτοῦ, διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λέγετε ὅτι ἐφυλάξατε τὸ ὠρολόγιον ὅπερ εἶναι εἰς μόνον λίθος τοῦ οἰκοδομήματός σας καὶ κατεστρέψατε τὸ Κοινόβιον τὸ θεμέλιον αὐτοῦ. Σᾶς βεβαιοῦμεν ὅτι πρὸς τοῦτο θὰ ἔχετε οὐχὶ μόνον τὰς εὐχὰς τῶν θανόντων χιλιάδων Ἰβήρων μοναχῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡδῆ ἐν τῇ ζωῇ Ἁγιορευτῶν ὡς καὶ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἡ ἐπανόρθωσις τοῦ ἀναγνωριζομένου αὐτοῦ σφάλματος θὰ φέρῃ εἰς τὴν Μονὴν σας τὴν εὐλογίαν τῆς Προστάτιδος σας Πορταίτισης.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ
ΑΙ ΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ὡς ἀνεγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος, τὴν 13ην Μαΐου ἀφίχθη εἰς τὸν ἱερὸν ἡμῶν τόπον ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Προύσης κ. Πολυκάρπου, Προικονήσου κ. Φιλοθέου καὶ Περγάμου κ. Ἀδαμαντίου μὲ σκοπὸν τὴν συζήτησιν καὶ λήψιν ἀποφάσεων διὰ τὴν ἐν γένει ἀνασυγκρότησιν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅπερ συνεχίσαν τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐπὶ ὀλόκληρον χιλιετηρίδα διὰ μέσου μεγάλων γεγονότων τῆς ἱστορίας, ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερον ἐθνικοθρησκευτικὸν κειμήλιον τῆς Πατρίδος μας.

Ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία ἀνῆλθεν αὐθημερὸν τὴν 9ην ἔσπερινὴν Ἀγιορειτικὴν ὥραν εἰς τὴν πολίχνην τῶν Καρυῶν, ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς Βατοπεδίου εἰς ἣν ἀπεβιβάσθη. Εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Καρυῶν ἀνέμενον τὴν Ἐξαρχίαν ὁ Πρωτεπιστάτης μετὰ τῶν Ἐπιστατῶν, τοῦ Ἀρχιερατῆ τῆς Ἱ. Κοινότητος καὶ τοῦ Ἀστυνόμου Καρυῶν, οἱ δὲ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἔλαβον θέσιν πρὸ τοῦ ἱστορικοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Πρωτάτου μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς.

Κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἴσταντο οἱ αὐθορμήτως συρρεύσαντες μοναχοὶ τῶν ἐν Καρυαῖς καὶ περίξ Κελλίων καὶ διάφοροι κοσμικοὶ ὡς καὶ ἅπανα ἡ ἐν Καρυαῖς δύναμις τῆς Β. Χωροφυλακῆς, οἵτινες μετὰ σεβασμοῦ καὶ χαρᾶς ἐπεκλύνοντο πρὸ τῶν διερχομένων καὶ εὐλογούντων αὐτοὺς ἐκπροσώπων τῆς Μεγάλης ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Τὰ μέλη τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας, ὁ κ. Διοικητὴς καὶ οἱ συνοδεύοντες αὐτοὺς ὑπὸ τὸν συνεχῆ ἤχον τῶν κωδῶνων προσέρχονται πρὸ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Πρωτάτου καὶ συνιστῶνται αὐτοῖς οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱ. Μονῶν καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπένδυσιν τοῦ Ἀρχιερατικοῦ μανδύου

καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῆς Ἀρχιερατικῆς θάβδου εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐξαρχίας Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Προύσης κ. Πολύκαρον καὶ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου, εἰσέρχονται ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῷ ψαλλομένου τοῦ ἀρχαγγελικοῦ ὕμνου «Ἄξιον ἔστιν» ἐνθα ἐπηκολούθησεν ἡ τελετή.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ πρῶτος τῇ τάξει παρὰ τῇ Ἱ. Κοινοῦτι ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱ. Μ. Μ. Λαύρας Προηγ. Πλάτων προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς τὴν Πατριαρχικὴν Ἐξαρχίαν :

«Σεβαστὴ Ἐξαρχία τῆς Ἀγιωτάτης Μητρὸς ἡμῶν Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Μὲ μεγάλην συγκίνησιν καὶ χαρὰν ἅπας ὁ Ἀγιορειτικὸς κόσμος ὑποδέχεται Ὑμᾶς ἐν τῷ πανσέπτῳ τούτῳ καὶ ἱστορικῷ Ναῷ τοῦ Πρωτάτου καὶ προσφωνοῦμεν Ὑμᾶς μετὰ τῆς ὀφειλομένης εὐλαβείας, τὸ ὡς εὖ παρέστητε. Ὁ πόθος τὸν ὁποῖον τρέφομεν πάντοτε τῆς τακτικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας πληροῦται ἤδη διὰ τῆς ἐν μέσῳ ἡμῶν παρουσίας Σας Σεβασμιώτατοι καὶ καθὼς πάντοτε ἀγαθὰ ὑπῆρξαν τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐπικοινωνίας ταύτης καὶ νῦν πολλὰ τὰ καλὰ διὰ τὸν ἱερὸν ἡμῶν τόπον, τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Κράτος προοιονίζονται τὰ τῆς συνεργασίας ἀποτελέσματα εἰς τὸν πνευματικὸν τοῦτον φάρον τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ ἱερὸν τοῦτο τμῆμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας. Ὅτι ὁ Ἱ. ἡμῶν Τόπος ἔχει ἀνάγκην ὑπὲρ ποτὲ ἄλλοτε νῦν τῆς συναντιλήψεως καὶ ἐπικουρίας τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας, οὐδεὶς φρονίμως σκεπτόμενος δύναται ν' ἀντιλέξῃ. Διὰ μέσου τῆς μακραίωνος ἱστορίας τοῦ Ἀγίου Ὁρους ἔχομεν τὰ γνωρίσματα τῆς γονίμου βοηθείας. Συγκίνησιν ὄθεν καὶ χαρὰν ἄφατον αἰσθανόμεθα κατὰ τὴν ἱ. ταύτην στιγμὴν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ πιστεύομεν ὅτι θέλομεν τύχει τοῦ ποθομένου, δηλονότι τῆς προαγωγῆς τοῦ ἱ. τούτου παλλαδίου τῆς Φυλῆς ἡμῶν διὰ τῆς παρ' ὑμῶν ἐνισχύσεως. Χάριτας ὁμολογοῦμεν καὶ μετὰ βαθέως σεβασμοῦ ὑποκλινόμεθα πρὸ τῆς Σεβαστῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας, ἣτις ἀντιπροσωπεύει τὴν Ἀ. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κον Ἀθηναγόραν καὶ τὴν περὶ Αὐτὸν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον. Ἀπεκδεχόμενοι εὐλαβῶς τὰς

ἀγίας καὶ θεοπειθεῖς Ὑμῶν εὐχὰς ἀναφωνοῦμεν καὶ αὐθις καλῶς ἤλθατε».

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Προύσης ἀνταπήντησεν εἰπὼν :

«Εὐλαβέστατοι Πατέρες τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ ἐξοχώτατε Διοικητά. Συγκίνησις βαθεῖα καὶ χαρὰ ἀνεκκλάητος κατακλύζει τὴν καρδίαν ἡμῶν κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην στιγμήν. Ἀποφάσει τῆς Ἁγ. καὶ Ἱ. Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐγκρίσει τῆς Ἀ. Θ. Π. ὀρισθέντες ὅπως ἐξαρχικῶς ἔλθωμεν ἐνταῦθα οἱ ἐν μέσῳ ὑμῶν εὐρισκόμενοι νῦν τρεῖς ἀρχιερεῖς τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου, προφορῶνως διεσχίσασμεν ἄερα, θαλάσσας καὶ βουνὰ καὶ αἰσίως κατεφθάσαμεν ἐνταῦθα, μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς χαιρετίζομεν ὑμᾶς καὶ καθηκόντως πρώτιστα μάλιστα καταθέτομεν ὑμῖν τὰς σεπτὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν περὶ Αὐτὸν Ἁγίων ἀρχιερέων συγκροτούντων τὴν Ἁγ. καὶ Ἱ. Σύνοδον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ἡ ἀποστολὴ τῆς νῦν Ἐξαρχίας, ἀγαπητοί, εἶναι ὑπὲρ ποτὲ βαρεῖα καὶ ὑψηλὴ σκοποῦσα τὴν ἀνύψωσιν καὶ ἀναγέννησιν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὁρους.

Θὰ μελετήσωμεν ὁμοῦ καὶ θὰ συνεχίσωμεν ὅσα ἠργάσθη ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία τοῦ 1947, ἧς μέλος ἐτύγχανεν ὁ καὶ νῦν τὴν Πατριαρχικὴν Ἐξαρχίαν κοσμῶν ἀδελφὸς ἡμῶν Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ἀδαμάντιος ὅστις θαυμασίως γνωρίζει τ' ἀπασχολοῦντα ὑμᾶς ζητήματα. Ἐν ἀγαστῇ συμπνοίᾳ καὶ συνεργασίᾳ θὰ μελετήσωμεν ὁμοῦ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου Μάρσαλ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἁγιωνύμου ὑμῶν Τόπου. Τὰς λεπτομερείας ἐπὶ τε τοῦ κεφαλαίου τούτου, καὶ τῶν ἄλλων ζητημάτων θὰ καταθέσωμεν κατὰ τὰς ἐπὶ τούτῳ Συνεδρίας ἡμῶν. Ἐν τέλει εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς ἀπὸ καρδίας διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν ἧς ἐτύχομεν ἀπὸ μέρους ὑμῶν καὶ τοῦ ἐντιμοτάτου Διοικητοῦ κ. Ν. Κουράση, ὅστις εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ μᾶς παραλάβῃ ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ πλούσιον ἐπικαλούμενοι τὸν ἄνωθεν φωτισμὸν ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἁγιωνύμου τόπου, οἵτινες ἐστὲ οἱ αὐστηροὶ τηρηταὶ τῶν ἱερῶν πα-

ραδόσεων καὶ οἱ ἄγρυπνοι φύλακες τῶν πολυτίμων κειμηλίων αὐτοῦ. Εἴη ἐφ' ὑμᾶς ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἀφνεῖα πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας».

Μετὰ τὴν τελετὴν ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ, τῶν μελῶν τῆς Ἱ. Κοινότητος κλπ. ἀνήλθον εἰς τὸ παραπλεύρως κτίριον τῆς Ἱ. Κοινότητος δεξιωθέντες ὑπὸ τοῦ Πρωτεπιστάτου, ἀναγνωσθέντος εὐθύς ἀμέσως τοῦ Σεπτοῦ Πατριαρχικοῦ Γράμματος.

Ἐν συνεχείᾳ προσεφώνησε τὴν Πατριαρχικὴν Ἐξαρχίαν ὁ κ. Διοικητὴς ἐκφράσας τὴν χαρὰν τῆς Διοικήσεως ἐπὶ τῇ ἐλεύσει Αὐτῆς ὑποσχεθεὶς ἀμέριστον τὴν συνδρομὴν τῆς Διοικήσεως Ἀγ. Ὅρους πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν Αὕτη ἀφίχθη εἰς Ἀθῶ.

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἤρξαντο κανονικῶς αἱ ἐργασίαι καὶ παραθέτομεν ἐν συντομίᾳ τὰ συνταχθέντα Πρακτικὰ ἐλλείψει ἐπαρκοῦς χώρου διὰ τὴν ἐξ ὀλοκλήρου παραθέσιν αὐτῶν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΚΑ' ΕΚΤΑΚΤΟΣ 14 - 5 - 1951 Κυριακὴ ἐσπέρας

Προκαθημένων τῶν Σεβ. Πατριαρχικῶν Ἐξάρχων Μητροπολιτῶν κλπ. συνήλθον ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱ. Κοινότης ἐν ὀλομελείᾳ ἐν τῇ κοινῇ αἰθούσῃ τῶν Συνεδριῶν εἰς ἔκτακτον Συνεδρίαν, καθ' ἣν κληθεὶς παρέστη καὶ ὁ κ. Διοικητὴς.

Ἐν ἀρχῇ ἐγένετο ἡ νενομισμένη προσευχή.

Μεθ' ὃ ὁ Σεβ. Πρόεδρος τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας Μητροπολίτης Προύσης κ. Πολύκαρπος προσφωνῶν λέγει τ' ἀκόλουθα :

„.....(Σημ. παραλείπομεν τὰς προσφωνήσεις τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Προύσης καὶ Περγάμου καθόσον ἡ Συνεδρίασις αὐτῆ τῆς Ἱ. Κοινότητος κατηναλώθη διὰ τὴν ἐξεύρεσιν συμβιβαστικοῦ τρόπου λειτουργίας τῆς Ἐκτάκτου Διπλῆς Συνάξεως, ἡ ὕπαρξις τῆς ὁποίας ἡμφεσβετήθη ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Ἀγίου Ὁρους).....

Εἶτα προκειμένου περὶ τῶν τριῶν γενικῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, θεμάτων πνευματικῆς καὶ οἰκονομικῆς φύσεως, ἐνεχόντων ὅλως ἰδιαιτέραν σπουδαιότητα διὰ τὸ Ἅγιον Ὅρος τίθεται ζήτημα ὑπὸ ποίου σώματος θὰ ἔδει ταῦτα τελεσφορότερον νὰ μελετηθῶσι καὶ διαξάγεται ἀνταλλαγὴ γνώμων. Ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία εὐρεθεῖσα ἐνώπιον τοῦ ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον δημιουργηθέντος καὶ ἐκκερεμοῦς παραμένουστος ζητήματος, τοῦ ἀφορῶντος τὴν Ἐκτακτον Διπλὴν Ἱερὰν Σύναξιν καὶ λαβοῦσα γνώσιν τῆς ὑφισταμένης περὶ τὸ ζήτημα τοῦτο διαφωνίας τῶν Ἱ. Μονῶν ἐπιμόνως ἐκδηλωθείσης καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν

Συνεδρίαν παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ἔχουσα δὲ ἐξ ἄλλου ὑπ' ὄψιν τὸ ἐκτάκτως ἐπείγον τῆς λήψεως ἀποφάσεως, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἀγ. Ὄρους ἐκ τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ, ἀπευθύνει θερμοὴν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὰς Ἰ. Μονάς, ὅπως συμφωνήσωσι πᾶσαι εἰς λύσιν ἐξοικονομοῦσαν τὴν παροῦσαν ἐπείγουσαν ἀνάγκην. Λύσιν καθ' ἣν τὰ ὑπ' ὄψιν γενικά θέματα θὰ ἔδει νὰ μελετηθῶσιν ὑπὸ μείζονος Σώματος ἀπαρτιζομένου ἐκ τῶν Κ' τακτικῶν καὶ ἐτέρων Κ' ἐκτάκτων ἀντιπροσώπων τῶν Ἰ. Μονῶν ἐχόντων συμβουλευτικὸν χαρακτῆρα, τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων κωδικοποιουμένων διὰ πράξεων τῆς Ἰ. Κοινότητος.

Ὁ κ. Διοικητὴς λαβὼν τὸν λόγον δηλοῖ ὅτι τὴν κατ' ἐξοικονόμησιν ἐπιδεικνυομένην παρὰ τῆς Σεβαστῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας λύσιν, ταύτην υἰοθετεῖ ἐκθύμως ἐν τῷ καθήκοντι αὐτοῦ ἵνα καθ' ἣν ἔχει καὶ σχετικὴν ἐντολὴν τοῦ Β. Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν συμβάλλῃ πάσει δυνάμει καὶ ἐν πνεύματι βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ στενῆς συνεργασίας εἰς τὸ ἔργον Αὐτῆς.

Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἰ. Κοινοῦ ἐν ὄψει τῶν συντρεχουσῶν διὰ τὴν κατ' ἀρχὴν ἀμέσως νῦν διευθέτησιν τοῦ περὶ τὴν Ἑκτακτὸν Διπλῆν Ἰ. Σύναξιν ζητήματος δυσκολιῶν ἐγκρίνει, ὅπως, διαβιβαζομένης δι' ἐξαιρετικῶς ἐπείγοντος γράμματος πρὸς τὰς Κ' Ἰ. Μονάς τῆς ὡς ἄνω ἐκκλήσεως τῆς Σεβαστῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας, συνεννόσῃ καὶ τὴν ἑαυτῆς ἰδιαιτέραν πρὸς ἀποδοχὴν τῆς ἐξευρεθείσης προσωρινῆς ἐξοικονομήσεως σύστασιν καὶ δηλώσῃ ὅτι ἀπεκδέχεται τὴν παρὰ τῶν Ἰ. Μονῶν ἐπείγοντως διενέργειαν τῶν δεόντων, ὅτι τὰ διὰ τὸν Ἰ. ἡμῶν τρόπον ἐκτάκτως σημαντικὰ ὡς ἄνω ζητήματα οὐδεμίαν ἐπιδέχονται ἀναβολήν.

Τούτων ὄψω γενομένων λύεται ἡ Συνεδρία.

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΞΑΡΧΙΑ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΚΣΤ' ΕΚΤΑΚΤΟΣ 18 - 5 - 1951 Πέμπτη ἑσπέρας

Συνελθούσης

Ἐπακολουθεῖ διάλειμμα διὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας καὶ τοῦ κ. Διοικητοῦ.

Μεθ' ὃ καὶ προσελθόντων τῶν Σεβασμιωτάτων Πατριαρχικῶν Ἐξάρχων καὶ τοῦ κ. Διοικητοῦ συνεχίζεται ἡ παρούσα Συνεδρία. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς ἀναγιγνώσκει ἐντολὴν τοῦ Πρωτεπιστάτου ἐπὶ λέξει τὴν ὡς ἄνω περὶ Ἑκτάκτου Σύνάξεως τῆς Ἰ. Κοινοῦτος ἀπόφασιν αὐτῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας ἀπὸ μέρους καὶ τῶν δύο ἐτέρων μελῶν Αὐτῆς, δηλοῖ ὅτι ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία ἀσμένως ἐπευλογεῖ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν καὶ συγχαίρει ὀλοψύχως διὰ τὴν ἐπιμαρτυρηθεῖσαν ἀπὸ μέρους τῶν Ἰ. Μονῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν κατανόησιν καὶ ὁμοφροσύνην.

Ὁ κ. Διοικητὴς λαβὼν τὸν λόγον ἐκφράζει καὶ οὗτος τὴν χαρὰν αὐτοῦ καὶ δηλοῖ ὅτι ἡ Διοίκησις Ἀγ. Ὄρους ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ καὶ τῷ

καθήκοντι Αὐτῆς νὰ συντρέξῃ τὸ ἔργον τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν λύσιν τῶν μεγάλων καὶ ἐπειγόντων προβλημάτων τοῦ Ἁγ. Ὁρους υἰοθετεῖ καὶ ἐπικροτεῖ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν.

Ἐπὶ τούτῳ κληθέντες προσέρχονται καὶ οἱ Ἐκτακοὶ Ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱ. Μονῶν.

Ὁ Ἅγιος Πρόεδρος καταθέτει καὶ ἀναγιγνώσκονται :

α) Τὸ κείμενον τοῦ πρὸς τὴν Ἀ. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κων Ἀθηναγόραν τηλεγραφήματος τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας ἔχοντος οὕτω : « Αἰσίως ἀφιχθέντες χθὲς Ἀγιώνυμον Ὁρος ἐγενόμεθα δεκτοὶ ἐκδηλώσει βαθυτάτης εὐλαβείας Μητέρα Ἐκκλησίαν. Σήμερον Κυριακὴν ἐτελέσαμεν λειτουργίαν ἱστορικὸν Ναὸν Πρωτάτου ὑπὲρ Ἀγιοριτῶν Πατέρων. Ἀρχόμενοι ἔργου αὔριον ἐξαιτούμεθα εὐχάς. Προύσης Πολύκαρπος, Προικονήσου Φιλόθεος, Περγάμου Ἀδαμάντιος.

καὶ β) Ἀπαντητικὸν τῆς Ἀ. Θ. Π. πρὸς τὴν Π. Ε. ὡς ἐξῆς : « Ἀφάτω χαρῆ πληροφορηθέντες αἰσίαν ἄφιξιν, θερμὴν ὑποδοχὴν, κατανυκτικὴν ὑπὲρ Ἀγιοριτῶν Πατέρων λειτουργίαν εὐχόμεθα Κύριος κατενθύνῃ ἀρξαμένης ἐργασίας ἀγαθῷ Ἀγιωνύμου Ὁρους καὶ Ἐκκλησίας. Πατριάρχης Ἀθηναγόρας.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἅγιος Πρόεδρος λέγει ἐν προσαγορεύσει τὰ ἀκόλουθα :

« Εὐλαβέστατοι καὶ Ὁσιώτατοι Ἅγιοι Πατέρες οἱ ἐκπροσωποῦντες τὰς Κ' Ἱ. Μονὰς τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους καὶ Ἐξοχώτατε κ. Διοικητὰ Ἐκπρόσωπε τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς ἡ Ἐξαρχία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀκροασαμένη τοῦ πρότρυτα ἐντολῆ τοῦ Πρωτεπιστάτου ἀνακοινωθέντος πορίσματος τῆς συσκέψεως τῶν Ἁγ. Πατέρων, ὅπως λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν καὶ μεγάλων ζητημάτων τὰ ὁποῖα θὰ ἀπασχολήσωσι τὴν Ἱ. Κοινότητα τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους, ἐκτάκτως καὶ ἐξαιρετικῶς μόνον διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐξετασθῶσι ταῦτα ἐν Ἐκτάκτῳ Συνάξει τῆς Ἱ. Κοινότητος μετεχόντων αὐτῆς καὶ τῶν ἐνταῦθα εὐρισκομένων Κ' Ἐκτάκτων ἀντιπροσώπων τῶν Ἱ. Μονῶν μετὰ τοῦ δικαιώματος τῆς ὑπογραφῆς ἀπάντων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἱ. Μονῶν ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῶν ἀποφάσεων κωδικοποιουμένων ἐν τῷ Κώδικι τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἱ. Κοινότητος, ἧς ὡς εἰκῶς ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐκτελέσεως τούτων. Ἐφ' ᾧ καὶ εὐχαρίστως ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία χαιρετίζει τὴν ἐν λόγῳ Ἐκτακτον Συνάξιν τῆς Ἱ. Κοινότητος καὶ διαβιβάζει αὐτῇ πρότιστα καὶ μάλιστα τὰς εὐχάς καὶ εὐλογίας τῆς Ἀ. Θ. Π. μετὰ τῆς περὶ Αὐτὴν Ἁγ. καὶ Ἱ. Συνόδου, εἴτα δὲ καὶ τὰς ἑαυτῆς διὰ τὴν ἐπιτυχὴ διεξαγωγὴν τῶν σοβαρῶν ζητημάτων ἅπανα θὰ ἀπασχολήσωσιν αὐτήν. Εἶναι γνωστὸν Ἁγ. Πατέρες ὅτι διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ εὐγενὴς Ἑλληνικὴ Φυλὴ ποικιλαχῶς ἐδοκιμάσθη, ἀλλὰ τὸ μαῦρο ῥάσον ἦτο ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχον αἰετοπαρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ τὸ ἔνδοξον Ἑλληνικὸν Ἔθνος γενναίως ἀντιμετώπισε πάντα κίνδυνον καὶ ἐν τέλει ἐν θριάμβῳ πολλῶ ἐνδόξως ὤψασε τὴν σημαίαν τῆς νίκης. Καὶ νῦν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, ὡς γνωστὸν.

οί δύο μεγάλοι πόλεμοι άνυπολογίστους έπήνεγκον συμφορᾶς τῷ Γένει καί τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν, παρὰ ταῦτα αἱ δύο μεγάλαι δυνάμεις Πολιτεία καί Ἐκκλησία ἐν ἀρρήκτῳ συμμαχίᾳ διστελοῦσαι ἀντεμετώπισαν τήν ἀγρίαν λαίλαπα τῶν συμφορῶν καί εὐρίσκονται νῦν εἰς τήν εὐχάριστον περίπτωσιν μιᾶς γενικῆς ἀνασυγκροτήσεως. Ἐφ' ᾧ καί ἔστρεψαν τὰ ὄμματα καί εἰς τήν ἀνασυγκρότησιν τοῦ Ἁγιωνύμου τούτου Τόπου, ὅσους ὄντως ἀποτελεῖ καύχημα τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, εἰς ὃ πνευματικῶς ὑπάγεται καί ἀντικείμενον ἀείποτε ἀμερίστου καί ἀμειώτου ἐνδιαφέροντος τόσον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὅσον καί τῆς ἐντίμου Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Εἰσερχόμενος δὲ εἰς τήν πρός μελέτην ἡμερησίαν Διάταξιν θεμάτων καταθέτω τὸ πρῶτον τούτων, τὸ περὶ οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Ἰ. Τόπου διὰ τῆς βοηθείας τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ. Δέον νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι μέγα ἐπετεύχθη κατόρθωμα ἡ ἐνταξίς τοῦ Ἁγιωνύμου Ὅρους εἰς τὸ Σχέδιον Μάρσαλ τῇ ἐνταντικῇ προνοίᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί ἐντίμου Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καί τῶν Ἰ. ὑμῶν Μονῶν. Σχέδιον Μάρσαλ, ὡς γνωστὸν εἶναι παροχὴ κεφαλαίων ἄνευ ἀξιώσεως ἐπιστροφῆς αὐτῶν. εἶναι κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον—δανεικὰ καί ἀγύριστα—ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ἀπαράβατον ὄρον, ὅπως γένηται ἡ προσήκουσα χρῆσις καί ἐκμετάλλευσις τοῦ παρεχομένου κεφαλαίου εἰς ἀπόδοσιν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Τόπου ὑπὲρ οὗ τοῦτο διατίθεται. Διὰ τοῦ σχεδίου Μάρσαλ πρῶτιστα κοί μάλιστα θὰ ἀνοίξωμεν τὰς πύλας τῆς ὡς μὴ ὄφελε κλεισθείσης Ἀθωνιάδος Σχολῆς.

Ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ, ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καί ἄλλης μορφώσεως θὰ ὑπάρχωσι καί πολλοὶ πρακτικοὶ κλάδοι, ζωγραφικῆς, χειροτεχνίας, ξυλογλυπτικῆς, Βυζαντινῆς Μουσικῆς καί ἄλλοι παρεμφερεῖς τοιοῦτοι. Δεύτερον θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ Ἴδρυσις Τυπογραφείου πρὸς ἔκδοσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων καί πολιτικῶν χειρογράφων. Ὡσαύτως θὰ προωθηθῇ ἡ ἀμπελουργία, ἡ ἐλαιοκομία, ἡ ἐκμετάλλευσις παντὸς ὅτι παράγει τὸ Ἁγ. Ὅρος. Τὰς λεπτομερείας τοῦ ἔργου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου Μάρσαλ θὰ καθορίσῃ ἐπὶ τούτῳ καθορισθησομένη Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, εἰς ἣν κατ' εἰσῆγησιν ἡμῶν τὸ Ἁγ. Ὅρος θὰ ἐκπροσωπηθῇ ὑπὸ δύο ἀντιπροσώπων αὐτοῦ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Προικονήσου συμμερίζεται τὰ ὑπὸ τοῦ Ἁγ. Προέδρου λεχθέντα καί εὐχεται εὐδόωσιν τοῦ ἔργου ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἁγιωνύμου Ὅρους.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Περγάμου συμμεριζόμενος ὡσαύτως τὴν διαδηλωθεῖσαν χαρὰν καί ἱκανοποίησιν τοῦ Ἁγίου Προέδρου ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκτάκτου ταύτης Συνάξεως τῆς Ἰ. Κοινότητος καί τὰς ἐκφρασθείσας εὐχὰς ἐξάγει τὴν σημασίαν ἣν ἔχει καθ' ὅλον διὰ τὸν ταλαιπωρημένον Κόσμον ἡ εὐεργετικὴ βοήθεια τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ καί ἀναλύει εἰδικώτερον τὰς μεγάλας δυνατότητας τῆς ὁποίας ἔχει ἡ ἐπ' αἰσίσις ἐνταξίς τοῦ Ἁγιωνύμου Τόπου εἰς τὸ σχέδιον τοῦτο νὰ παράσχῃ εἰς τὸν ἱερὸν Τόπον διὰ τὴν τόσον ἀπαράιτητον καί παρὰ πάντων ποθομένην ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀνασυγκρότησιν καί

ἐξήφωσιν αὐτοῦ. Ὑπογραμμίζει ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἄ. Σ. ὅτι διὰ τοὺς ἐκ-
 προσώπους τῆς πνευματικῆς ζωῆς βεβαίως προηγοῦνται τὰ πνευματικά,
 ἀλλ' οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῆ ὅτι ἡ πλοκὴ τῶν πραγμάτων τῆς ζωῆς
 ἐπιβάλλει νὰ σκεπτόμεθα πολλάκις κατ' ἀνάγκην διὰ τὴν προηγουμένην
 ἐξασφάλησιν ὀρισμένων ὑλικῶν προϋποθέσεων αἱ ὁποῖαι ἐν πολλοῖς
 ἀντιπροσωπεύουσιν ὄρους ὧν οὐκ ἄνευ καὶ τῆς πνευματικῆς ἐπιδόσεως.
 Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον προτάσσεται τὸ θέμα τῆς οἰκονομ-
 κῆς τοῦ Ἰ. Τόπου ἀνασυγκροτήσεως ἐν τῇ σημερινῇ ἐξετάσει δεδομένου
 ἀφ' ἐνὸς μὲν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ σχεδίου ἐμφανίζεται ἐκτάκτως ἐπείγον,
 ἀφ' ἐτέρου δὲ ὅτι προβλέπει ἡ ἐξ αὐτοῦ ἐνίσχυσις οὐ μόνον τὴν ἐπικου-
 ρίαν καθαρῶς ὑλικῆς φύσεως παραγωγικῶν ἔργων ὡς εἶναι ἡ δασονομία,
 ἡ γεωργία. ἡ ἐλαιοκομία, τὸ συγκοινωνιακὸν καὶ τηλεφωνικὸν δίκτυον
 τοῦ Ἀγ. Ὄρους, αἱ πρακτικαὶ ἐν αὐτῷ τέχναι καὶ μοναχικαὶ ἐνασχολή-
 σεις καὶ ἄλλα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν σκοπῶν πνευματικῆς παραγω-
 γῆς, διὰ τῆς συστάσεως τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς καὶ ὀργανώσεως αὐτῆς
 εἰς τύπον Ἀκαδημίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Καταστ. Χάρτου μετὰ πρα-
 κτικῶν κλάδων ἀγιογραφικῆς, ξυλογλυπτικῆς, ἱερᾶς ὑφαντικῆς, ποιικλι-
 κῆς καὶ τῶν τοιούτων, διὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ ἐπιστημονικῆς χρησι-
 μοποιήσεως διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος τῶν περιωνύμων εἰς
 πλοῦτον καὶ ἀξίαν Βιβλιοθηκῶν καὶ κειμηλίων τοῦ Ἀγ. Ὄρους διὰ
 τῆς συστάσεως τελείου τυπογραφείου τῆς Ἰ. Κοινότητος, διὰ τῆς ἀνα-
 στηλώσεως τῶν ἀρχαιολογικῶν Ἐκκλησιαστικῶν μνημείων, διὰ τῆς ὀργα-
 νώσεως ἐπιστημονικῆς νοσηλευτικῆς καὶ ἰατρικῆς προνοίας ἧς τὴν πρώτην
 ἀρχὴν ἀξιεπαίνως ἔθηκεν ἡ Ἰ. Κοινότης ὀργανώσασα τὸ ἐν τῷ οἰκίματι
 τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς νοσηλευτήριον καὶ ἰατρεῖον τῇ πολυτίμῳ συνδρο-
 μῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, διὰ τῆς ἐνισχύσεως καὶ τῆς προ-
 σκυνηματικῆς κινήσεως ἐν τῷ Ἰ. Τόπῳ ἐκ τῆς ὁποίας τόσα ἔχει ν' ἀπο-
 κομίση ὁ εὐλαβῆς ἐπισκέπτης αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς καθόλου συστηματοποι-
 ῆσεως τῶν μεγάλων πνευματικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ἀγ. Ὄρους, οὕτως
 ὥστε ὁ τηλαυγῆς οὗτος χριστιανικὸς φάρος τοῦ ὁποίου φρουροὶ ἄγρυ-
 πνοι ἐτάχθησαν διὰ μέσου τῶν αἰῶνων οἱ τετιμημένοι Ἀγιορεῖται Πα-
 τέρες ἀπροσκόπτως καὶ εἰς τὸ μέλλον, μὲ τὴν ἄγρυπνον συμπαράστασιν
 καὶ καθοδηγίαν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἡ ὁποία καὶ
 θὰ εἶχε ὄλην τὴν ἐποπτεῖαν προεδρεύουσα τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς, ἐξα-
 κολουθήσει ἐκπέμπον τὴν ἀκτινοβολίαν αὐτοῦ πρὸς τὰ πέρατα τῆς
 οἰκουμένης».

Ὁ κ. Διοικητὴς λαβὼν τὸν λόγον δηλοῖ ὅτι θεωρεῖ ἑαυτὸν εὐτυ-
 χῆ, ἀνακοινῶν ὅτι ἡ Β. Κυβέρνησις, τὴν ὁποῖαν ἐκπροσωπεῖ ἀποδέχεται
 ὅπως τεθῆ ἡ διαχειρισθησομένη τὸ Σχέδιον Μάρσαλ Ἐπιτροπῇ ὑπὸ τὴν
 Προεδρίαν ἐνὸς Ἱεράρχου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκτάκτου Συνάξεως τῆς Ἰ. Κοινότητος ὁμιλῶν
 ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἰ. Μ. Ἀγ. Διονυσίου ἀρχιμ. κ. Γαβριὴλ λέγει τὰ
 ἑξῆς: «Σεβασμιώτατοι Ἄγιοι Ἐξάρχου. Μετὰ πολλῆς τῆς εὐλαβείας

ἀποδεχόμεθα τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ἀ. Θ. Π. τοῦ Προσκυνητοῦ ἡμῶν Δεσπότητος καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὡς καὶ τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος καὶ μετὰ χαρᾶς βλέπομεν τὴν Σύναξίν μας, τεθειμένην καὶ αἰθίς ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Σεπτῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας. Αἱ συγκαταβατικαὶ αὗται ἐπισκέψεις καὶ μέχρις ἡμῶν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας πολλὴν τὴν ὠφέλειαν ἀποφέρουσιν εἰς τὸν Ἰ. ἡμῶν τόπον καὶ μεγάλως ἀναξωπυροῦσι τὰ πρὸς Αὐτὴν αἰσθήματα Σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης καὶ μᾶς συγκινοῦν βαθύτατα. Δὲν θὰ λησμονήσῃ τὸ Ἄγ. Ὅρος ποίας ὕπηρεσίας προσέφερεν εἰς αὐτὸ ἡ τελευταία Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία διὰ τῆς ἐπιλύσεως πολλῶν καὶ ἀπὸ μακροῦ χρονιζόντων ζητημάτων καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν διαφόρων τάξεων τῆς μοναχικῆς πολιτείας μας. Ἰδιαιτέρως δὲ ἡ Σύναξις μας αὕτη καὶ ὅσοι ἠτύχησαν νὰ παραστοῦν εἰς τὰς Συνεδρίας ἐκεῖνας θὰ ἐνθυμοῦνται πάντοτε καὶ μετὰ ἱεῶς συγκινήσεως τὴν εὐταξίαν τῶν Συνεδριῶν καὶ τὴν εὐστοχίαν τῶν ἀποφάσεων, ἰδίᾳ δὲ τὰς πατρικὰς συμβουλὰς καὶ παραινέσεις τῶν ἁγίων Ἐξάρχων τὰς πλήρεις ὑψηλοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος καὶ παρεμφερεῖς πρὸς ἐκεῖνας τοῦ μακαρίου Παύλου, πρὸς τοὺς προεσβυτέρους τῶν Ἐφεσίων, ὅτε ἀπὸ τῆς Μιλήτου μετεκαλέσατο αὐτούς. Ἰσως ἔναι τῶν ἀποφάσεων ἐκείνων νὰ μὴ ἐτελεσφώρησαν πλήρως, πιθανὸν αἱ συμβουλαι καὶ ὑποθῆκαι νὰ μὴ ἐτελεσφώρησαν ὡς ἔπρεπε, ἀλλ' ὅπως εἰς κάθε κανόνα ὑπάρχει ἐξαιρέσεις καὶ εἰς κάθε εὐθύνην τὸ ἐλαφρυντικόν, οὕτω καὶ ἐν προκειμένῳ ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὅσιν ὑπὸ ποίας τραγικὰς καὶ ἄνευ προηγουμένου συνθήκας ἐξῆσεν ἐπὶ τριετίαν ὅλη ἡ χώρα αὕτη καὶ τῆς ὁποίας ἀμέτοχος δὲν ἔμεινεν ὁ Ἰ. οὗτος Τόπος. Θὰ γνωρίζει καὶ ἡ Ὑμετέρα Σεβασμιότης ὅτι ἡ ξενοκίνητος ἐκεῖνη ἀνταρσία δὲν ἐσεβάσθη οὐδ' αὐτὸν τὸν Τόπον τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς προσευχῆς καὶ ἔφθασε κακουργοῦσα καὶ μέχρι τοῦ Ἰ. Ἄθω, ἀλλ' ἤδη ὅτε χάριτι Θεοῦ ὁ ἡρωϊκὸς Στρατὸς μας καὶ ἡ καρτερία τοῦ ὑπερόχου Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐξήλειψαν ἀπὸ προσώπου τῆς Ἑλληνικῆς γῆς τὸ ἄγος τοῦ συμμοριτισμοῦ, ἤδη ὅτε βοήθεια τῆς Μεγάλης Δημοκρατίας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἡ Πατρίς μας ἀνασυγκροτεῖται ὕλικῶς καὶ πνευματικῶς καιρὸς πλέον ἦτο νὰ ἴδωμεν ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν ἀφ' ἐνὸς μὲν παρήγορον, στοργικὴν ἐπὶ ταῖς θλίψεσιν ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα ἐν τοῖς τελευταίοις καιροῖς καὶ ἀφ' ἑτέρου συντονιστὴν τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τοῦ Τόπου μας πρὸς μίαν καλλιτέραν αἴθριον, πρὸς ἀνασυγκρότησιν αὐτοῦ πνευματικὴν καὶ οἰκονομικὴν καὶ διὰ τοῦτο χαίρομεν πληροφροῦνται θετικῶς ὅτι τὸ σχέδιον Μάρσαλ συμπεριέλαβε καὶ τὸ Ἄγ. Ὅρος καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη μας θὰ εἶναι αἰώνια πρὸς τὴν Μεγάλην Σύμμαχον Ἀμερικὴν πρὸς τὸ Θεόσωστον Κράτος μας, πρὸς τὴν Μητέρα Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἧτις χάριν τοῦ εὐγενοῦς τούτου σκοποῦ κατέβαλε κάθε προσπάθειαν καὶ ἤδη ἤματα τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸν ἱερόν Ἄθω καὶ πρὸς τὴν Στὴν Διοίκησιν Ἄγ. Ὅρους θερμὴν συνήγορον τῶν δικαίων ἀποψέων μας. Εὐχόμεθα ὀλοψύχως ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Προστιάδος Κυρίας Θεοτόκου κα-

τευδῶση τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς Ὑμῶν πρὸς δόξαν τοῦ Παναγίου Ὄνόματός Του, πρὸς τιμὴν καὶ ἔπαινον τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος καὶ πρὸς τὸ καλὸν τοῦ Ἰ. τούτου Τόπου τοῦ στολισματος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας».

Μεθ' ὃ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΚΖ' ΕΚΤΑΚΤΟΣ 19-5-1951

Κατ' ἀρχὰς ἀναγιγνώσκονται δύο τηλεγραφήματα :

α) Ἀντίγραφον τῆς Ἱ. Κοινότητος πρὸς τὴν Ἀ. Θ. Π. ἔχοντος οὕτω. Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον Ἀθηνάγοραν Φανάριον Κων/πολιν. Βαθυτάτη εὐλαβεία χαρᾶ ἱερὸς τόπος ὑπεδέξατο Ἐξαρχίαν Σεπτῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας. Συγκεκινημένοι ἀδιάπτωτον στοργικὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ Ἀγιωνύμου Ὁρους ὑποβάλλομεν εὐγνώμονας εὐχαριστίας ἐπικαλούμενοι εὐχάς. Ἱερὰ Κοινότης Ἀγ. Ὁρους.

β) Ἡ Πατριαρχική ἀπάντησις: Ἱερὰν Κοινότητα Καρούας. Ἐν συγκινήσει ἱερᾶ συμμετέχοντες χαρᾶς ὑμῶν ἐπ' αἰσία ἀφίξει ἡμετέρας Ἐξαρχίας εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας εὐώδοσιν ἐργασιῶν Ἱερᾶς Δισειναυσίου Συνάξεως ἐπ' ἀγαθῷ Ἀγιωνύμου Ὁρους ὅπερ εἶναι δόξα καὶ καύχημα αἰώνιον Μεγάλης Ἐκκλησίας. Πατριάρχης Ἀθηνάγορας.

Ἐν συνεχείᾳ δλόκληρος ἡ Συνεδρία αὕτη κατηναλώθη εἰς συζητήσεις καὶ διαφόρους ἐπεξηγήσεις ἐπὶ τοῦ σχεδίου Μάρσαλ, διαπιστωθέντος ὅτι ἐπέστη πλέον ἡ στιγμή τῆς στενῆς συνεργασίας Ἐκκλησίας, Κράτους καὶ Ἀγίου Ὁρους διὰ τὴν ἐν γένει ἀνασυγκρότησιν τοῦ τελευταίου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΚΗ' ΕΚΤΑΚΤΟΣ 22-5-1951

«Πνευματικὴ ἐξύψωσις Προώθησις ἀποφάσεων 1947

Α) Ὑπομνήσκειται ἡ περὶ τοῦ Κελλιωτικοῦ ζητήματος ψηφισθεῖσα ἐν ἔτει 1947 καὶ ἱεραρχικῶς ἐγκριθεῖσα καὶ δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως σχετικὴ Κανονιστικὴ Διάταξις, καὶ διατυπῶνται τὸ ἐρώτημα ἂν ἡ Κανονιστικὴ Διάταξις καὶ τὰ λοιπὰ τότε σχετικῶς πρὸς τὸ Κελλιωτικὸν ζήτημα ἀποφασισθέντα ἐπέφερον τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα καὶ τὴν γαλήνην ἐν τῷ Τόπῳ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι δηλοῦν ὅτι ἀπεκατεστάθησαν αἱ μεταξὺ τῶν Ἱ. Μονῶν καὶ τῶν ἐξαρχημάτων αὐτῶν εἰρηναῖαι σχέσεις.

Β) Ἐξετάζονται οἱ λόγοι δι' οὓς δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ἐπαναλειτουργία τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐμεσολάβησε μία 4ετία. Διαπιστοῦνται ὅτι εἰς τοῦτο συνετέλεσαν ἀφ' ἑνὸς αἱ καὶ μετὰ τὸ 1947 συνεχισθεῖσαι ἐσωτερικαὶ δοκιμασίαι, ὧν δυστυχῶς δὲν ἔμεινεν ἀμετάσθως καὶ ὁ Ἱ. ἡμῶν Τόπος, ὑποστὰς κατ' ἐπανάληψιν ἐπιδρομὴν καὶ δῆψιν τῶν ἀναρχικῶν στοιχείων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀδυναμία νὰ

διακανονισθῶσιν ἐκτὸς ἄλλων λεπτομεριῶν καὶ οἰκονομικαὶ προϋποθέσεις τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱ. Μονῶν ἐπὶ τούτῳ ὁμοφώνως διαδηλοῦσι τὸν πόθον αὐτῶν νὰ ἴδωσιν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους ἀρχομένην τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, θεωροῦντες ταύτην ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀναγέννησιν τὴν πνευματικὴν τοῦ Ἁγ. Ὁρους, ἐπαναλαμβάνοντες δὲ πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν ἰδιαιτέραν παράκλησιν. Ὅπως σὺν τῇ ὄλῃ ὑπὲρ τῆς ἐπαναλειτουργίας τῆς Σχολῆς συναντιλήψῃ, ὄριση αὐτῆ καὶ τὸ κατάλληλον πρόσωπον διὰ τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

Μετὰ τὰ προκαταρκτικὰ ταῦτα καὶ μετὰ τὴν δῆλωσιν τῆς Σεβ. Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας ὅτι ἔχει νὰ καταθέσῃ τὰς σκέψεις Αὐτῆς περὶ εὐρύτερας ὀργανώσεως τῆς Σχολῆς, ληφθείσης ὑπ' ὄψιν τῆς ἰδιαιτέρας σοβαρότητος τοῦ ζητήματος ἐγκρίνεται ὅπως τοῦτο συνολικῶς ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἑξετάσεως ἐν ἐπὶ τούτῳ Συνεδρίῳ.

Γ') Ὑπομιμνήσεται ἡ ἐν ἔτει 1947 ψηφισθεῖσα καὶ μετὰ τὴν ἔγκρισιν ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας καὶ δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως Κανονιστικὴ Διάταξις περὶ κειμηλίων, Βιβλιοθηκῶν καὶ Ἀρχείων τοῦ Ἁγ. Ὁρους καὶ διατυπῶνται τὸ ἐρώτημα ἂν ἐγένετο ἡ δέουσα ἐφαρμογὴ τῆς Διατάξεως ταύτης.

Σχετικῶς δηλοῦται ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἱ. Μονῶν ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀτυχῶς δὲν ἐπέτρεψαν αἱ ἀντίξοαι περιστάσεις, ἔτι δὲ καὶ ὠρισμένα ἀνυπέροβλητα οἰκονομικὰ καὶ τεχνικὰ δυσκολία ἵνα ἐξασφαλισθῇ ἡ πλήρης ἐφαρμογὴ τῶν ὑπὸ τῆς εἰρημένης Κανονιστικῆς Διατάξεως ὀριζομένων, ὑποβάλλεται δὲ παράκλησις πρὸς τὴν Πατριαρχικὴν Ἐξαρχίαν ἵνα συντελέσῃ ἀρμοδίως τὴν ἐν καιρῷ ἀποστολὴν τῶν ζητηθέντων ἀρμοδίων, οὕτως ὥστε σὺν τῇ ἐξοικονομήσει ἐκ τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ τῶν σχετικῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν, προωθηθῇ ἡ ὀλοκλήρωσις τοῦ ἔργου τῆς ταξινομήσεως καὶ ἐξασφαλίσεως τοῦ πολυτίμου θησαυροῦ, ὃν ἀντιπροσωπεύουσι τὰ Ἱ. κειμήλια καὶ αἱ βιβλιοθήκαι τοῦ Ἱ. Τόπου.

Ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία ὑπογραμμίζει τὴν ἰδιαιτέραν σημασίαν τὴν ὁποίαν δέον αἱ Ἱ. Μοναὶ νὰ δώσωσιν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, δεδομένου ὅτι πρόκειται περὶ μοναδικοῦ θησαυροῦ τοῦ ὁποίου ἂν εἶναι τιμὴ διὰ τὸ Ἅγιον Ὁρος καὶ τοὺς διὰ μέσου τῶν αἰώνων Πατέρας καὶ ἀδελφούς αὐτοῦ ἢ διαφύλαξις, εἶναι καὶ ὑποχρέωσις ἰερά μὴ ἐπιδεχομένη πλέον ἀναβολήν, ἢ ἐπιστημονικὴ διοργάνωσις καὶ διασφάλησις. Τῆς εὐκαιρίας ταύτης ἐπιλαμβανομένη ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία ἐπαινεῖ τὴν τάξιν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐμφάνισιν ἣν εὗρεν, ἐπισκεφθεῖσα χθὲς τὸ σκευοφυλάκειον καὶ τὸ μῆμα χειρογράφων τῆς Ἱ. Μονῆς Ἰβήρων, ἐκφράζει δὲ καὶ ἐνώπιον τῆς παρούσης Συνάξεως τὴν ἐπὶ τούτῳ εὐαρέσκεϊαν Αὐτῆς πρὸς τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐντεταλμένον τῆς Ἱ. Μονῆς ταύτης Ἱερομόν. Ἀθανάσιον.

Δ') Ἐξετάζονται τὸ ἔργον καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς προσπάθειας τῆς ἐν ἔτει 1947 καταρτισθείσης διὰ τοὺς αὐτοκαλουμένους Ζηλωτὰς καὶ Καβιώτας εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης παρόντες ἐν τῇ παρούσῃ Συνάξει Καθηγούμενοι Ἄγ. Διονυσίου, Καρακάλλου καὶ Ἄγ. Παύλου Ἀρχιμ. Γαβριήλ, Παῦλος καὶ Σεραφεῖμ, παρέχουσι πληροφορίας περὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς πεπραγμένων τῆς Ἐπιτροπῆς, περὶ ὧν καὶ ὑπεβλήθησαν ἐν καιρῷ αἱ σχετικαὶ ἐκθέσεις τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ διὰ τῆς Ἱ. Κοινότητος, ἐξηγουῦσι δὲ περαιτέρω πῶς ἐδημιουργήθησαν ἀργότερον ὠρισμένα παρεξηγήσεις καὶ δυσαρέσκεια ἐκ τῆς δράσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, αἱ ὁποῖαι καὶ ὠδήγησαν αὐτὴν τελικῶς εἰς ὑποβολὴν παραιτήσεως εἰς ἣν εὐρέθησαν τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποχρεωμένα νὰ ἐμμένωσι, καίτοι ὁ σεβασμὸς αὐτῶν πρὸς τὰς ἐντολάς τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας εἶναι ἀπεριόριστος καὶ βαθεῖα ἡ συναίσθησις τῆς σημασίας τοῦ ἀνατεθειμένου αὐτῇ ἔργου.

Διεξάγεται ἐπὶ τούτῳ μακρὰ συζήτησις καθ' ἣν διαπιστοῦται α') Ὅτι ἡ ὑπαρξίς καὶ λειτουργία τῆς εἰδικῆς ταύτης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς διαφωτίσεως τῶν Ζηλωτῶν καὶ τῆς περισυλλογῆς τῶν Καβιωτῶν, ὑφισταμένης καὶ ἐνεργοῦσης πάντοτε συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 387(247)1947 Σεπτῷ Πατριαρχικῷ Γράμματι πρὸς τὴν Ἱ. Κοινότητα καὶ τηρούσης τὴν νενομισμένην πρὸς αὐτὴν ἀναφορὰν, θεωρεῖται, κατ' ὁμόφωνον ἀντίληψιν πάντων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἱ. Μονῶν, χρησιμωτάτη καὶ ἀπαραιτήτος διὰ τὸν Ἱ. ἡμῶν Τόπον, β') ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε δράσις τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπῆρξεν εὐεργετικὴ διὰ τε τοὺς περὶ ὧν πρόκειται πεπλανημένους Μοναχοὺς καὶ καθόλου διὰ τὸν Ἀγιώνυμον Τόπον, γ') ὅτι ἡ παροχὴ ἀπὸ μέρους τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ αὐθις πιστώσεως χρόνου διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς εἶνα. ἔργον ἐπιβεβλημένης προνοίας καὶ δεικναιολογημένης οἰκονομίας καὶ δ') Ὅτι ἄκρως συντελεστικὴ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ, κριθέντος δὲ κατόπιν τούτων ἀναγκαῖον ἵνα γένηται ἀνασύστασις τῆς περὶ ἧς πρόκειται Ἐπιτροπῆς, οἱ ἐκ τῶν τέως μελῶν αὐτῆς παρόντες ἐν τῇ παρούσῃ Συνάξει Καθηγούμενοι τῶν Ἱ. Μονῶν Ἄγ. Διονυσίου, Καρακάλλου καὶ Ἄγ. Παύλου, κατόπιν ἰδιαιτέρας πρὸς αὐτοὺς συστάσεως τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας καὶ τῆς ἐκδηλωθείσης ὁμοφώνου ἐπιθυμίας τῆς Ἐκτάκτου Συνάξεως τῆς Ἱ. Κοινότητος, ἀποδέχονται νὰ συνεχίσωσι τὴν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ συμμετοχὴν αὐτῶν, ἐγκρίνεται δέ, λόγῳ τῆς μεσολαβησάσης τελευτῆς τοῦ ἀειμνήστου Γεω. Βαριλαῦ Γρηγοριάτου καὶ τῆς σοβαρᾶς ἀσθενείας τοῦ Ἀρχιμ. Ὁνοφρίου Χελανδαρινοῦ, νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἐπιτροπὴ αὐξανομένων τῶν μελῶν τῆς εἰς ἕξ, διὰ τῶν ἐξῆς ἐτέρων τριῶν προσώπων ἑνὸς Λαυριώτου ἀδελφοῦ, τοῦ Πρωγ. Δοσιθέου Χελανδαρινοῦ καὶ τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Ὁσ. Γρηγορίου Ἀρχιμ. Βησσαρίωνος.

Ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία ἐκφράζει τὴν χαρὰν καὶ εὐαρέσκειαν αὐτῆς διὰ τὴν ἀνασύστασιν τῆς Ἐπιτροπῆς συγκαίρει τὰ τε παλαιὰ καὶ τὰ νέα μέλη αὐτῆς καὶ ἐκθύμως συνιστᾷ εἰς μὲν τὴν Ἐπιτροπὴν σύντονον δράσιν εἰς δὲ τὴν Ἱ. Κοινότητα καὶ τὰς Ἱ. Μονὰς ἀμέριστον τὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς συναντίληψιν αὐτῶν, οὕτως ὥστε χρῆσιμοποιομένης νέας πιστώσεως χρόνου διὰ τῆς κοινῆς προσπαθείας καὶ

συνεργασίας ἀπαλλαγὴ ὁ Ἱ. Τόπος τῆς τε παραφωνίας τῶν ἐκ κακῶς ἐννοουμένων Ζηλωτῶν καὶ ἀσθενοῦς κρίσεως καὶ περιορισμένης πνευματικῆς καταστάσεως εἰς πεπλανημένας ἀντιλήψεις ἀχθέντων μοναχῶν καὶ τοῦ θλιβεροῦ φαινομένου τὸν πλάνητα καὶ ἄθλιον ἐν Ἁγίῳ Ὁρειβίον διαγόντων καὶ δέον νὰ συνεχισθῇ καὶ ἐφεξῆς ἡ αὐστηρὰ τακτικὴ τῶν Ἱ. Μονῶν ὅπως ἀποφεύγῃσι ῥητῶς τὴν ἐγγραφὴν ἐν τοῖς Μοναχο-λογίοις προσώπων, ἐμφερούμενων ἐκ τῶν οὕτω καλουμένων Ζηλωτικῶν ἀρχῶν καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐκχωρῶσιν εἰς αὐτοὺς ἱερὰ Σκηνώματα ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον παρέχωσιν εἰς αὐτοὺς ἄσυλον καὶ προστασίαν.

Ε') Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐξόδου τῶν Μοναχῶν ἐξ Ἀγ. Ὁρους καὶ τῶν ἤδη ἐξ αὐτῶν μακρὰν αὐτοῦ εὐρισκομένων Ἀγιορειτῶν Μοναχῶν, ὑπομιμνήσκονται τὸ ἐν ἔτει 1947 ἀποφασισθέντα, παρατηρηθέντος δὲ ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἔχει ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὸ περὶ ἐπανδρώσεως τῶν Ἱ. Σκηνωμάτων ἐκ τῶν ὑπὸ μελέτην γενικῶν θεμάτων, ὀρίζεται ἵνα ἢ ἐπ' αὐτοῦ σηζήτησις γένηται κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ θέματος τῆς ἐπανδρώσεως.

ΣΤ') Ἐξετάζεται ἂν τηροῦνται πιστῶς τὰ ἐν ἔτει 1947 καθορισθέντα ἐν σχέσει ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς τὰς παρ' ἡλικίαν τελουμένας χειροτονίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς ἐπιβεβλημένης ἀποφυγῆς προσλήψεως ἀγενομένων ἐφήβων.

Οἱ ἀντιπρόσωποι δηλοῦσιν ὅτι πιστῶς τηροῦνται αἱ σχετικαὶ διατάξεις καὶ ἡ ἐντολὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Ζ') Μελετᾶται τὸ σοβαρῶς ἀπασχολῆσαν ἐν ἔτει 1947 τὰ ἀρμόδια τοῦ Ἱ. ἡμῶν Τόπου Σώματα ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας ζήτημα τῆς χαλαρώσεως ὑφ' ἑνὸς μέρους τῶν μοναχῶν τῶν μοναχικῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῆς ἀποφασισθείσης ἐκκαθαρήσεως καὶ διατυποῦται ὑπὸ τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας τὸ ἐρώτημα τί ἐνήργησαν ἐπ' αὐτῶν αἱ Ἱ. Μοναί.

Ἐπ' αὐτοῦ Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μ. Ἀγ. Διονυσίου Ἀρχιμ. Γαβριὴλ ἀναπτύσσει ἐν ὀλίγοις ὑπενθυμίσας τὰς περιστάσεις αἰτίνας κατὰ τὸ διαρρεῦσαν διάστημα ἐτάραξαν τὸν κόσμον ζητήσας μικρὰν πίστωσιν χρόνου διαβεβαιώσας ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο κατέστη πλέον συνειδησις ὄλων τῶν Ἀγιορειτῶν, γεγονὸς ὅπερ ἐβεβαιώθη καὶ παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἄλλων Ἱ. Μονῶν.

Ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία τονίζουσα τὴν ἐν προκειμένῳ εὐθύνην τῶν Ἱ. Μονῶν καὶ τῆς Ἱ. Κοινότητος ὡς ἐποπιεύοντος σώματος ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης, εὐχομένη ὅπως ὁ Πανάγαθος Θεὸς εὐλόγησῃ τὰς ἐν προκειμένῳ καταβαλλομένας προσπάθειάς.

Η') Ἐνταῦθα ἐγένετο συζήτησις περὶ τοῦ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καταβαλλομένου ποσοῦ ἐναντι τῆς ἀξίας τῶν ἀπαλλοτριωθέντων Μετοχιῶν.

Θ') Ἀναλύονται στατιστικὰ στοιχεῖα τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὁρει καθόλου Μοναστικῶν Σκηνωμάτων καὶ τοῦ συνόλου τῶν Ἀγιορειτῶν Μοναχῶν,

ἐξ ὧν διαπιστοῦται ἡ ὅλον ἐν αὐξουσα ἀραΐοις τῶν στελεχῶν ἰδίως εἰς ὠρισμένας Ἰ. Μονάς.

Τοῦ ζητήματος τῆς ἐπιβαλλομένης πικνώσεως τῶν στελεχῶν ἀναβαλλομένου ἵνα συζητηθῇ ἐν συνδιασμῷ πρὸς τὸ περὶ ἐπανδρώσεως τῶν Ἰ. Μονῶν ἀναγραφόμενου ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει θέματος, ἐγκρίνεται κατόπιν σχετικῆς ὑποδείξεως τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας, ἵνα ἐξαχθῶσι καὶ παραδοθῶσιν Αὐτῇ πρὸς κατάθεσιν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Στατιστικοὶ πίνακες τῶν Ἐξαρχημάτων ἐκάστης τῶν Κ' Ἱερῶν Μονῶν μετ' ἀντιγράφου τοῦ Μοναχολογίου αὐτῶν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΚΘ' ΕΚΤΑΚΤΟΣ 24 - 5 - 1951

.....

Μεθ' ὃ ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Πρόεδρος, ἀπὸ μέρους τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας, κατατίθησι πίνακα, ἀναγράφοντα τὰ ἐκ τοῦ σχεδίου Μάρσαλ ἐνισχυτέα κεφάλαια τῆς πνευματικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ Ἁγ. Ὁρους, ὅστις πίναξ ἀναγνωσθεὶς καὶ μετὰ σχετικῆν ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν καὶ προταθείσης καὶ δεκτῆς γενομένης προσθήκης τινὸς λαμβάνει τὴν ἀκόλουθον μορφήν, ὁμοφώνως παρὰ πάντων δεκτῆς γενομένης.

1) Συντήρησις καὶ ἀναστήλωσις Βυζαντινῶν μνημείων καὶ κτιρίων Ἰ. Μονῶν. Προστασία κειμηλίων καὶ Βιβλιοθηκῶν καὶ παρόμοια ἔργα

2) Ἀθωνιάς Σχολὴ μετὰ πρακτικῶν τμημάτων Ἀγιορειτικῆς χειροτεχνίας (Ἀγιογραφία, Ευλογητική, ἱεροῦφαντική, ποικιλική, Βυζαντινὴ Μουσική, Βιβλιοδεσία καὶ παρόμοια).

3) Σύστασις Ἀγιορειτικοῦ Τυπογραφείου. Ἐκτύπωσις χειρογράφων. Ἐκδοσις Ἀγιορειτικοῦ περιοδικοῦ.

4) Προσκυνηματικὴ κίνησις. Ξενῶνες. Ἐξωραϊστικὰ ἔργα. Διαρκῆς ἐκθεσις ἐν Καρναῖς Ἀγιορειτικῆς χειροτεχνίας.

5) Ὁργάνωσις Ἀγιορειτικῆς περιθάλψεως καὶ Γηροκομικῆς προνοίας (ἐν Καρναῖς καὶ ἐν ταῖς Ἰ. Μοναῖς).

6) Συγκοινωνία. Βελτίωσις ὁδικοῦ δικτύου. Τηλεφωνικὸν δίκτυον. Κατασκευὴ λιμανίσκων.

7) Ἔργα ὑδρεύσεως.

8) Γεωργία. Δενδροκομία, Ἀμπελουργία. Ἐλαιοκομία καὶ λοιπαὶ καλλιέργειαι. Ἐγκατάστασις Ἐλαιουργείων.

9) Δάση. Ἀξιοποίησις Δασῶν. Αὐξησις παραγωγῆς ξυλείας, καυσόξυλων καὶ ξυλανθράκων. Ἐγκατάστασις πριστηρίων. Δίκτυον δασικῶν ὁδῶν καὶ ζῶναι ἀσφαλείας.

10) Ἀλιεΐα. Συμπλήρωσις Ἀγιορειτικοῦ Ἐξοπλισμοῦ. Ἐκμετάλλωσις θαλασίου πλοῦτου.

11) Ἀντεμπριστικά ἔργα.

Ἀκολουθῶς τίθεται τὸ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάζει τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνάξεως ὡς τρίτον θέμα ἀναγραφόμενον τῆς ἐπανδρώσεως τῶν Ἱ. Μονῶν, εἰσηγουμένη τοῦτο ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία ὑπογραμμίζει ὅτι πρόκειται περὶ σοβαροῦ προβλήματος, δεδομένου ὅτι τὸ ἔμφυχον ὑλικόν, ἰδίως τῶν Ἱ. Μονῶν, ἐμφανίζει ἀξέουσαν κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας μείωσιν ἢ ὁποῖα δι' ὠρισμένας Μονὰς ἔχει λάβει μορφήν λιαν ἀνησυχαστικὴν δι' αὐτὴν πλέον τὴν ὑπόστασιν αὐτῶν. Τονίζει ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία ὅτι τὸ σοβαρὸν τοῦτο ζήτημα, παραλλήλως πρὸς τὰς Ἱ. Μονὰς, ἀποτελεῖ ἀντικείμενον ἐπισταμένης μελέτης καὶ θέμα πολλῆς ἀνησυχίας καὶ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἐν τῇ ὑπερτάτῃ πνευματικῇ ἐλοπτεία ἣν ἔχει Αὐτὴ ἐπὶ τοῦ Ἁγιωνύμου Ὁρους καὶ τῇ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀμεταπτώτῳ στοργῇ Αὐτῆς, θεωρεῖ ὅτι τὸ ζήτημα οὐδεμίαν ἐπιδέχεται πλέον ἀναβολὴν καὶ δέον ν' ἀντιμετωπισθῇ δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων, φρονεῖ δὲ ὅτι αἱ ἐκ τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ παρεχόμεναι εὐεργετικαὶ δυνατότητες, ἢ ἀπόφασις τῆς πνευματικῆς ἐξυψώσεως τῶν Μοναστικῶν Σκηνωμάτων καὶ ἡ παρατηρουμένη σήμερον ἀνά τὸν κόσμον εὐτυχῶς, στροφή πρὸς τὴν θρησκευτικότητα καὶ τὴν πνευματικὴν ζωὴν εἶναι πολῦτιμοι παράγοντες διὰ τὴν ἐπ' ἀνδρωσιν τῶν Ἱ. Μονῶν καὶ λοιπῶν Σκηνωμάτων τοῦ Ἁγιωνύμου Ὁρους.

Ἐπακολουθεῖ μακρὰ συζήτησις καὶ ὑπομιμνήσκονται ὅσα καὶ ἐν ἔτει 1947 ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς τότε Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας ἀπεφασίσθησαν ὡς πρὸς τε τὸν περιορισμὸν τῆς ἐξόδου τῶν Ἁγιορειτῶν Μοναχῶν εἰς τὸν κόσμον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐπαναφύρᾴν εἰς τὸν ἱερὸν ἡμῶν τόπον τῶν ἔξω διαβιούντων ἀδελφῶν, διαπιστοῦται δὲ ὅτι τὰ τότε ἀποφασισθέντα ἀτυχῶς δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, διότι πλείσται Ἱ. Μοναὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ δέχωνται καὶ ἄνευ ἀπολυτηρίου ἔτι Ἁγιορεῖτας Μοναχοὺς καὶ νὰ ἐπιτρέπωσιν αὐτοῖς ἀκωλύτως τὸ ἱεροουργεῖν, τοῦθ' ὅπερ ἐνθαρρύνει τὴν εἰς τὸν κόσμον διαρροὴν πολλῶν Μοναχῶν, ἐξ ἄλλου δὲ παρὰ τὸ γεγονός ὅτι μερίμνει τῆς τότε Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας ἐλήφθησαν ἐκ τῶν Ἱ. Μονῶν καὶ κατετέθησαν παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις πλήρεις κατάλογοι τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἔξω διαμενόντων Ἁγιορειτῶν ἀδελφῶν, ὧν θὰ ἔδει νὰ ἐπιδιωχθῇ ἢ ἐπιστροφή εἰς τὰς οἰκείας Μονὰς, προσέκρουσεν ἀτυχῶς εἰς τὴν κωλυσιέργειαν διαφόρων παραγόντων, ἐν οἷς καὶ ὠρισμένων Ἱ. Μητροπόλεων καὶ ἔμεινεν ἀτελεσφόρητος ἡ γενομένη ἐνέργεια.

Τονίζεται ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ μέρους τῶν Ἱ. Μονῶν ὡς παρακωλύον τὴν κοινοβίασιν νέων προσώπων ἐν αὐταῖς καὶ τὸ κήρυγμα ὠρισμένων θρησκευτικῶν Σωματείων τῆς Ἑλλάδος, ὧν τὰ μέλη ἀνεξαρτήτως τοῦ ἄλλου κοινωνικῶς χρησίμου θρησκευτικοῦ ἔργου αὐτῶν, ἀπροκαλύπτως ὡς πρὸς τὴν μοναχικὴν ζωὴν διδάσκουσιν ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ χριστιανικοῦ εἶναι νὰ δράσῃ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ οὐχὶ νὰ κλεισθῇ κατὰ μόναν ἐν ταῖς Ἱ. Μοναῖς, ἀχρηστεύων ἑαυτὸν, ὡς φρονοῦσι, εἶναι δε γεγονός

ὅτι τὸ τοιοῦτον κήρυγμα ἐπιηράζει μεγάλως πλείστους ὄσους νέους τῆς ὑπαίθρου, οἱ ὅποιοι ἔχουσι κλίσιν πρὸς τὸ μοναχικὸν ἰδεῶδες.

Ἀντιπαρατηρηθέντος εἰς τοῦτο ὅτι ἡ ὀργάνωσις τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ δράσεως ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, συντελουμένη σὺν Θεῷ Ἁγίῳ θ' ἀποτελέσῃ τὴν καλλιτέραν ἀποστόμωσιν τῶν παρομοίων κηρυγμάτων, κρινομένη ἐπομένως καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐπανδρώσεως τῶν Ἱ. Μονῶν ὡς τὰ μᾶλα συντελεστική, ἀναλύεται συναφῶς ὅτι ἡ αὐτὴ πνευματικὴ ἐξύψωσις τῶν Ἱ. Μονῶν δέον νὰ συντελέσῃ ἀναμφιβόλως εἰς τὸ νὰ δημιουργήσῃ τοιαύτην καθόλου ἀτμοσφαῖραν ἐν ταῖς Ἱ. Μοναῖς, ὥστε νὰ παύσωσιν ὠρισμένοι ἐξ αὐτῶν νὰ ἐμφανίζωσι τὴν θλιβερὰν εἰκόνα ἀντιθέσεων μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν συνεπεία τῶν ὁποίων νὰ ἐξαναγκάζονται πολλάκις καλοὶ καὶ χρήσιμοι πατέρες καὶ ἀδελφοί, καταπιεζόμενοι ἐκ τοῦ περιβάλλοντος καὶ καταλαμβανόμενοι ὑπὸ ἀπογοητεύσεως ν' ἀπέρχονται ἐκ τῶν Μετανοιῶν αὐτῶν, ὑπογραμμίζεται δὲ ὅτι ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους καὶ τὰ δραστικώτερα μέτρα διὰ τὴν ἐπ' ἀνδρωσιν τῶν Ἱ. Μονῶν εἶναι καταδεδικασμένα νὰ μείνωσι ἀτελεσφόρητα, δεδομένου ὅτι ὁ ἀντίκτυπος πρὸς τὰ ἔξω τῶν παρομοίων καταστάσεων εἶναι μέγιστος.

Μετ' ἀνταλλαγὴν καὶ ἄλλων συναφῶν σκέψεων, ἡ Ἐκτακτος Σύναξις τῆς Ἱ. Κοινοτήτος, ὁμοφώνως κρίνουσα ἄκρως ἐπείγουσαν τὴν ἀνάγκην λήψεως συντόνων μέτρων διὰ τὴν ἐπ' ἀνδρωσιν τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ λοιπῶν τοῦ Μοναχικοῦ τόπου Σκηνωμάτων, καταλήγει εἰς τὰς ἀκολούθους ἀποφάσεις.

α') Ἐγκρίνει ἵνα κερωθῶσιν ἐφεξῆς αὐστηρῶς τὰ κατὰ καιροὺς καὶ ἐν ἔτει 1947 ὀριοθιέντα ὡς πρὸς τὴν ἔξοδον τῶν Μοναχῶν ἐξ Ἁγ. Ὄρους, συνιστωμένου ῥητῶς ταῖς Ἱ. Μοναῖς ὅπως πάσῃ δυνάμει ἀποφεύγωσι τὴν ἔκδοσιν ἀπολυτηρίων εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀδελφούς αὐτῶν,

β') Παρακαλεῖ τὴν Πατριαρχικὴν Ἐξαρχίαν, ὅπως ἐν ἐπικοινωνίᾳ μετὰ τῶν ἀρμοδίων παραγόντων παρ' οἷς ἐν ἔτει 1947 κατετέθησαν οἱ πίνακες τῶν ἐν τῷ κόσμῳ διαμενόντων μοναχῶν Ἁγιορειτῶν, ἐπιδειχθῆ πάσῃ δυνάμει ἡ ἐπαναφορὰ αὐτῶν εἰς τὰς οἰκείας Μονὰς, γενομένης, ἀποφάσει τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐν τούτῳ ἐνεργείαις πρὸς τὰς Ἱ. Μητροπόλεις, ὅπως ἀφ' ἐνὸς μὲν ὑποβοηθήσωσιν αὐταὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἢ τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν διατελούντων Ἁγιορειτῶν εἰς τὸ Ἁγιώνυμον Ὄρος, ἀφ' ἐτέρου δὲ αὐστηρῶς ἀπαγορεύσωσι τὸ ἱεροουργεῖν ἢ καὶ τὴν ἀπλήν διὰ μὴν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις αὐτῶν εἰς τοὺς ἀδεσπότες ἐμφανιζομένους ἐν αὐταῖς Ἁγιορεῖτας.

γ') Ἀπευθύνει ἰδιαιτέραν σύστασιν πρὸς τὰς Ἱ. Μονὰς ὅπως ἐν πνεύματι Χριστοῦ καὶ μετὰ χριστιανικῆς φιλαδελφίας ἐκάστοτε ἐξομαλύνονται τὰ ἐν ταῖς ἀδελφότησιν αὐτῶν ἐμπίπτοντα ζητήματα, οὕτως ὥστε ν' ἀποφεύγονται αἱ συντελοῦσαι πολλάκις εἰς διαρροὴν τῶν ἀδελφῶν ἐξέτιτες, πρυτανεὺς δ' ἐν τοῖς Ἱ. Σκηνώμασι καθόλου τοιαύτη πνευμα-

τική ἀτμοσφαίρα, ὥστε τὸ φῶς αὐτῶν ν' ἀποτελῆ δύναμιν οἰκοδομοῦσαν τοὺς ἔσω καὶ προσελκύουσιν τοὺς ἔξω.

δ') Θεωρεῖ τὰ μᾶλα εὐεργετικὴν διὰ τὴν ἐπ' ἀνδρωσιν τῶν Ἱ. Μονῶν τὴν ἀνασύστασιν τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς μετὰ τῶν πρακτικῶν ἔξαρχημάτων αὐτῆς καὶ συνιστᾷ ταῖς Ἱ. Μοναῖς ὅπως τοῦτεντεῦθεν λάβωσι πρόνοιαν καὶ ἐξεύρωσι τοὺς ἐν τῇ Σχολῇ εἰσαχθησομένους ὑποτρόφους αὐτῶν, καθόλου δὲ τόσον αἱ Ἱ. Μοναῖς ὅσον καὶ ἐπὶ μέρους ἕκαστος τῶν Πατέρων αὐτῶν ἐνεργότερον ἐπιδείξωσιν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν προσέλευσιν καὶ κοινοβιασμὸν ἐναρέτων νέων ἐν τοῖς Μοναστικοῖς Σκηνώμασι καὶ

ε') Ὑποβάλλει θερμὴν παράκλησιν πρὸς τὴν Στὴν Πατριαρχικὴν Ἐξαρχίαν καὶ δι' Αὐτῆς πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, ὅπως εἰ δυνατόν ἐγκριθῆ καὶ δι' ἐγκυκλίου Σεπτοῦ Πατριαρχικοῦ Γράμματος, δοθῆ ἐντολὴ τοῖς Σεβασμιωτάτοις Μητροπολίταις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὅπως ἐν ἐκτιμήσει τῆς σοβαρότητος τοῦ ζητήματος, θετικῶς συμμετάσχωσιν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἐπανδρώσεως τοῦ Ἀγ. Ὁρους ἀναλαμβάνοντες κίνησιν διαφωτίσεως καὶ προσελκύσεως εἰσεβῶν νέων τῆς Ἐπαρχίας αὐτῶν πρὸς τὸ Ἀγ. Ὄρος, γενικῶς δὲ μελετηθῆ ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ οἰονδήποτε ἄλλο μέτρον συντελεστικὸν τῆς ἐπανδρώσεως τοῦ Ἱ. ἡμῶν τόπου.

Εἶτα ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία ἀναλύει τεθὲν ἤδη ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εὐεργετικώτατον διὰ τὸν Ἱ. ἡμῶν Τόπον σχέδιον τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου περὶ οὐστάσεως καὶ ὀργανώσεως μεγάλου Ἀγιορειτικοῦ Μετοχίου ἐν τινι τῶν Πολιτειῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, ἐνδεχομένως δὲ καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ. Πληροφορεῖ ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία ὅτι ἡ Α. Θ. Π. ἐπωφελουμένη τῶν πρὸς Αὐτὴν αἰσθημάτων σεβασμοῦ τῶν οἰκείων ἐν Νοτίᾳ Ἀμερικῇ Κυβερνητῶν καὶ τῆς εὐεργετικῆς προσφορᾶς αὐτῶν, εὐρίσκειται ἤδη εἰς ἐπικοινωνίαν ἵνα ἐκχωρηθῆ ἡ ἀναγκαῖοῦσα ἔκτασις γῆς εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἡ ὁποία θὰ ὀργανωθῆ εἰς Ἀγιορειτικὸν Μετόχιον τεθειμένον ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὴν υπεύθυνον διαχείρισιν καταλλήλου Ἀγιορείτου ἀδελφοῦ μεθ' ὀρισμένων συνεργατῶν καὶ τοῦ καταλλήλου προσωπικοῦ καὶ δυνάμενον σὺν τῷ χρόνῳ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐν μέρει μέρος τῶν εἰς σιτηρὰ, κοινοποιημένον γάλα, δέρματα κλπ, ἀναγκῶν τοῦ Ἀγ. Ὁρους καὶ καθόλου ἀποτελέσῃ πηγὴν πολυτίμου ἐνισχύσεως αὐτοῦ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱ. Μονῶν μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσι γνῶσιν τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας καὶ υποβάλλουσι τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν διὰ τὸ συγκινητικὸν τῆς Α. Θ. Π. καὶ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον ἔρχεται νὰ προικίσῃ τὸν Ἱερὸν Τόπον διὰ μιᾶς νέας πλουτοπαραγωγῆς πηγῆς ἀντὶ τῶν Μετοχιῶν τὰ ὁποῖα εἶχε τὸ Ἀγ. Ὄρος ἄλλοτε ἄλλαχθῆ καὶ τῶν ὁποίων ἀπτερηθῆ, ἐπιφυλάσσονται δὲ οἱ ἀντιπρόσωποι νὰ καταστήσωσιν ἐνημέρους τὰς Ἱ. αὐτῶν Μονὰς διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία ἀναλύει ὡσαύτως ὁπόσῃν χρησιμότητα θὰ εἶχε, πρὸς τῇ τακτικῇ ἀπὸ μέρους τῆς Μητρὸς Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διὰ τῶν Ἐξάρχων Αὐτῆς ἐπισκέψει τοῦ Ἱεροῦ Τόπου καὶ ἡ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἔλευσις εἰς τὸ Ἱερὸν Κέντρον τῶν Ἡγουμένων καὶ Προϊσταμένων τῶν Ἱ. Μονῶν ἢ καὶ ἄλλων Ἀγιορειτῶν ἀδελφῶν, συνιστᾷ δὲ θερμῶς ἀπὸ μέρους τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ὅπως ὀργανωθῇ ἡ τοιαύτη πρὸς τὸ Ἱ. Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας ἐπικοινωνία πρὸς προσωπικὴν ἐπαφὴν τόνωσιν τῶν πνευματικῶν δυνάμεων καὶ κατευθύνσιν ἐπιτοπιῶς ἐκεῖ τῶν Ἀγιορειτικῶν προβλημάτων.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱ. Μονῶν εὐχαρίστως ἀποδέχονται τὴν σύστασιν ταύτην τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας καὶ ἀναλαμβάνουσι νὰ κοινοποιήσωσι ταύτην εἰς τὰς Ἱ. αὐτῶν Μονὰς πρὸς ἐπιδιώξιν πραγματοποίησεως τῆς χρησιμοτάτης ταύτης σκέψεως τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία ὑπομιμνήσκουσα τὴν ἐν ἔτει 1947 μελετηθεῖσαν σκέψιν περὶ ἑορτασμοῦ τῆς ὁσονούπω συμπληρουμένης χιλιετηρίδος τοῦ ὀργανομένου Μοναστικοῦ βίου ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, πληροφορεῖ ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἔχει ἐπὶ τάπητος τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, δέον δὲ νὰ ἀρξῆται τῆς μελέτης αὐτοῦ καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀρμόδιοι παράγοντες οὕτως ὥστε ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ νὰ γένηται ὁ μεγαλοπρεπὴς καὶ ἀντίστιχος ἑορτασμὸς τοῦ μεγάλου καὶ ἱστορικοῦ τούτου σταθμοῦ.

Ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία συναφῶς τονίζει ὅτι διὰ τὸν ἑορτασμὸν εἶναι ἀνάγκη ἀπαραίτητος νὰ προηγηθῇ ἡ ἐκτέλεσις ὀρισμένων ἐν τῷ Ἱ. Τόπῳ προϋποθέσεων, οἷαι εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ συντέλεισις τῆς πνευματικῆς καὶ ὄλλης συγκροτήσεως καὶ ἐξυψώσεως αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ ἀρχικοῦ Κοινοβιακοῦ συστήματος, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως τὴν τελειότεραν ἔκφρασιν τῆς Μοναχικῆς ζωῆς, τοῦ παραδείγματος διδομένου ἀπὸ τῆς Ἱ. Μονῆς Μεγίστης Λαύρας, πρὸς ἣν ἀμεσώτερον συνδέεται τόσον τὸ πρόσωπον τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου ὅσον καὶ ἡ ἑορταζομένη χιλιετηρίς, οὕτως ὥστε ὁ ἑορτασμὸς αὐτῆς νὰ ἐμφανίσῃ τὸ Ἅγιον Ὄρος ἐν ὅλῃ τῇ αἴγλῃ τῆς λαμπρότητος αὐτοῦ καὶ γεννήσῃ εἰς τὴν καρδίαν τῶν προσελευσομένων εὐλαβῶν προσκυνητῶν μίαν πραγματικὴν πνευματικὴν ἀτμόσφαιραν χριστιανικῆς διαδρομῆς καὶ Ἐθνικῆς κανχήσεως, πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τιμὴν καὶ ἔπαινον τοῦ Ἀγιορειτικοῦ κόσμου.

Ἡ ἕκτακτος Σύναξις τῆς Ἱ. Κοινότητος ἤκουσε μετ' εὐλαβείας τὴν ἀνακοίνωσιν καὶ τὰς προτροπὰς ταύτας τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας καὶ ἀποφασίζει ὅπως γένηται ἐν καιρῷ καὶ ἀπὸ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Τόπου ἡ προσήκουσα μελέτη τοῦ ζητήματος τοῦ ἑορτασμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας διδομένων κατευθύνσεων

Ἡ Συνεδρία Ἀ' & ΒΑ' κατηναλώθησαν ἐξ ὀλοκλήρου εἰς διακοινὰς συζητήσεις καὶ ἐπεξηγήσεις περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου

Μάρσαλ καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ταχύτερας λειτουργίας τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς, παρακληθείσης τῆς Π. Ε. ὅπως διὰ τῶν ἐνεργειῶν Αὐτῆς πραγματοποιηθῆ ἡ λειτουργία ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους ἔστω καὶ μὲ μικρὰν καθυστέρησιν.

Τελευταῖον οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἰ. Μ. Μ. Λαύρας κατέθεσαν γραπτῶς τὰ ἐξῆς «Ἡ Μετάνοιά μας συμφωνεῖ μὲ τὴν ὑποβληθείσαν ἔκθεσιν ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου Ὁσ. Γρηγορίου διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἐξύψωσιν τοῦ Ἰ. ἡμῶν Τόπου πλὴν τῆς ἀλλαγῆς τοῦ συστήματος τῶν Μονῶν.....»*

Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀντιπρόσωπος Δοχειαρίου ἐδήλωσεν ὅτι δὲν συμφωνεῖ μὲ ὅσα ἀνέφερεν ἐν προηγουμένῃ Συνεδρίᾳ ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἰ. Μ. Διοικήσεως περὶ πνευματικῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Ἀγ. Ὄρους, θεωρῶν ὅτι τοῦτο εὐρίσκεται εἰς τὸ ὕψος του. Μὲ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἰ. Μ. Δοχειαρίου συνεφώνησε καὶ ὁ τῆς τοῦ Βατοπεδίου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΒ' ΕΚΤΑΚΤΟΣ 29 - 5 - 1951

Μετὰ ταῦτα ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος Μητροπολίτης Προύσης κ. Πολύκαρπος κηρύττει τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκτάκτου Συνάξεως τῆς Ἰ. Κοινότητος λέγει τ' ἀκόλουθα: «Δόξαν καὶ αἶνον ἀναπέμπει ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία τῷ Παναγὰθῳ Θεῷ διότι ἠξιώθη αὐτῆ, εἰς ἣν ἔλαχεν ὁ βαρὺς κληρὸς τῆς τόσον σοβαρᾶς ἀποστολῆς αὐτῆς εἰς τὸ Ἀγιῶνυμον Ὄρος, ἵνα σήμερον τερματίσῃ ἐπ' αἰσίοις τὰς ἐργασίας αὐτῆς, μετὰ τῆς Ἐκτάκτου Συνάξεως τῆς Ἰ. Κοινότητος. Μετὰ τὴν ἐν τῷ Ἰ. Ναῷ τοῦ Πρωτάτου πανηγυρικὴν λειτουργίαν ἠρξάμεθα ὡς γνωστὸν ἀπὸ τῆς 27 Μαΐου** τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν, καὶ τὸ μέρος αὐτῶν, τὸ μετὰ τῆς Ἐκτάκτου Συνάξεως τῆς Ἰ. Κοινότητος λήγει σήμερον, αὐριον

* Ἡ Λαύρα ἐννοεῖ τὸ σύστημα τῆς ζωῆς τῶν 9 Ἰδιορρυθμῶν Ἰ. Μονῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνεται καὶ αὕτη. Τοῦτο εἶναι ἐσωτερικὴ αὐτῶν ὑπόθεσις, ἀλλ' ἡ Λαύρα ἰδιαίτερος ἔχει ἰ. ὑποχρῶσιν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν Κοινοβιακὸν ὄρθρον, αὐτὸν τὸν ὁποῖον καθιέρωσεν ἀρχικῶς καὶ τόσας ὑποθήκας ἔθεσεν ὁ Ἱδρυτὴς αὐτῆς Ἀγ. Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης, ὁ κατὰ συγκυρίαν ἐορταζόμενος σήμερον (5 Ἰουλ.) καθ' ἣν χαράσσονται αἱ γραμμαὶ αὐταί. Ἀλλὰ καὶ τὸ Πατριαρχικὸν Συγγίλιον τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ προηγουμένον τεύχος (ὑποσημειωσις σελ. 133 - 136) παρουσιάζει τὰς βαρυτάτας εὐθύνας ἅς ὑπέχουν καὶ οἱ ἡδὴ Λαυριῶται οἱ ἀπακρούοντες τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ γενομένου κατὰ τὸ παρελθὸν σφάλματος τῆς καταργήσεως τῆς Κοινοβιακῆς ζωῆς καὶ καθιερωσεως τῆς Ἰδιορρυθμίου.

Τὸ περιοδικὸν μας δὲν θέλει νὰ θεωρηθῇ ὡς λεχθέντα τ' ἀνωτέρω καὶ καταχωρηθέντα εἰς τὰ Πρακτικὰ ἐκ μέρους τῆς πρώτης τῆ τάξεως Ἰ. Μονῆς Μεγ. Λαύρας, ἀπεναντίας γνωρίζον καλῶς τὸν ἔνθεον πόθον καὶ τὰς προσπάθειάς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐνὸς μέρους τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς διὰ τὴν ἀναβίωσιν τοῦ Κοινοβιακοῦ συστήματος, εὐχεται διὰ τὴν κατάπεμψιν τοῦ Θείου φωτισμοῦ πρὸς ἐπικρατέστερον τοῦ ἀγαθοῦ.

** Μὲ τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον τὸ ἰσχύον ἐν Ἀγ. Ὄρει 14 Μαΐου.

δὲ θὰ λήξουν σὺν Θεῷ Ἁγίῳ αἱ καθόλου ἐργασίαι ἡμῶν μετὰ τῆς Ἱ. Κοινότητος. Γνωρίζομεν ὅλοι μετὰ πόσου ζήλου καὶ πόνου διεξήλθομεν τὴν ἐν ἀλληπαλλήλαις Συνεδρίασι μελέτην τῶν ζητημάτων, ἂν δὲ ἐγένοντο καὶ ζωηραὶ τινὲς συζητήσεις, αὗται ἐγένοντο ἐν τῷ ζήλῳ πάντων ὑπὲρ τῶν τιμαλφῶν συμφερόντων τοῦ Ἁγ. Ὄρους. Ὅταν τὰ ζητήματα εἶναι σοβαρὰ καὶ πολυπληθῆς τὸ συζητῶν αὐτὰ σῶμα, εἶναι φυσικὸν νὰ ὑπάρξῃ καὶ ζωηρότης ἐν τῇ συζητήσει. Πλὴν ὁ Πανάγαθος Θεὸς τὰ πάντα κατευθύνει σοφῶς καὶ κατὰ βάθος ὑπῆρξε πλήρης κατανόησις πάντων τῶν μελῶν καὶ κατελήξαμεν εἰς αἰσια ἀποτελέσματα. Εἶναι γνωστὸν ὅπως μέγα εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ στοργὴ τοῦ Σεπτοῦ Κέντρου ἡμῶν, τοῦ Παλλαδίου τούτου τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς τὸ Ἁγιῶνιμον Ὄρος ὅπερ τύχη ἀγαθῆ πνευματικῶς ὑπάγεται ἡμῖν. Ἐχον τὸ Σεπτὸν ἡμῶν Κέντρον βοθητὸν τὴν Εὐσεβῆ Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ὡσαύτως ἀμέριστον ἔχει τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, κατώρθωσε νὰ ἐντάξῃ τοῦτο εἰς τὸ Σχέδιον Μάρσαλ οὐτινος τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τὰ ὀφέλη ὑπὲρ τοῦ Ἁγ. Ὄρους λεπτομερῶς ἀνεπτύξαμεν. Ἐφ' ᾧ καὶ καθῆκον ἡμῶν ἱερὸν θεωροῦμεν, ὅπως πρώτιστα καὶ μάλιστα θερμὰς νὰ ἐκφράσωμεν εὐχαριστίας τῇ ἐντίμῳ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει διὰ τὸν ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ Ἁγιωνύμου τούτου Τόπου ἀμέριστον συναντίληψιν Αὐτῆς καὶ τῷ ἐν μέσῳ ἡμῶν ἐκπροσώπῳ Αὐτῆς Διοικητῇ τοῦ Ἁγ. Ὄρους ἀγαπητῷ κ. Ν. Κουράση, ὅστις ἀπ' ἀρχῆς μεγίστην ἐπεδείξατο εὐλάβειαν καὶ προσοχὴν πρὸς τὴν Πατριαρχικὴν Ἐξαρχίαν ἐλθὼν καὶ παραλαβὼν Αὐτὴν ἐκ Θεσσαλονίκης, παρακαθήμενος δὲ ἐν ταῖς Συνεδρίασι πολῦτιμον προσέφερε τὴν συνεργασίαν αὐτοῦ πρὸς τὴν αἰσίαν ἐκβασιν τῶν ζητημάτων,

Τὶ δὲ νὰ εἰπωμεν δι' Ὑμᾶς Ἁγιοὶ Πατέρες καὶ ἀντιπρόσωποι ἀπασῶν τῶν Ἱ. Μονῶν; Σεῖς εἰσθε οἱ γενναῖοι ἐνταῦθα ἥρωες, οἱ ὁποιοὶ διὰ μέσου τῶν αἰῶνων συνεχίζετε τὴν ἀθάνατον ἱστορίαν τῶν ἐνδόξων προγόνων ἡμῶν καὶ γενναῖοι ὑπὸ τὸ τετιμημένον ρᾶσον, ὡς ὁ φαινὸς λύχνος ἐπὶ τῆς λυχνίας τῆς σκοπιᾶς ταύτης φαίνονται παντὶ τῷ κόσμῳ. Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς βαθύτατα διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν στοργὴν καὶ τὸν Σεβασμὸν πρὸς τὴν Πατριαρχικὴν Ἐξαρχίαν καὶ τὴν πλήρη κατανόησιν τῶν ζητημάτων. Θερμῶς ὡσαύτως εὐχαριστοῦμεν τὸν ἄοκνον καὶ πολῦτιμον Γροσμματέα ὑμῶν ἱερομ. Παντελεήμονα ὅστις μετὰ τόσου ζήλου καὶ ἀκριβείας ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκον αὐτοῦ. Ἐν τέλει εὐλογοῦντες πάντας Πατρικῶς ἐπικαλοῦμεθα ἐφ' ὑμᾶς πλούσιον ἔσσει τὸν ἄνωθεν φωτισμὸν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἁγιωνύμου Τόπου, εἰς χαρὰν τοῦ Σεπτοῦ Κέντρου ἡμῶν καὶ εἰς δόξαν τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου, οὗ ἡ χάρις εἴη ἀφθονος ἐφ' ὑμᾶς».

Ὁ παρὼν Διοικητῆς Ἁγ. Ὄρους λαβὼν τὸν λόγον λέγει τ' ἀκόλουθα: Διαβεβαίω ἀμέσως Ἁγιε Πρόεδρε τὴν ἀψευδῆ διαπίστωσιν τῆς Σεβαστῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας διὰ τὸ ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον τῆς Β. Κυβερνήσεως ὑπὲρ τοῦ Ἁγ. Ὄρους. Συγχαίρω εὐλαβῶς καὶ εὐχαριστῶ

τὴν Πατριαρχικὴν Ἐξαρχίαν διὰ τὸ ἐπίπονον ἔργον ὅπερ ἀνάλαβε ἐλ-
θοῦσα ἐπίκουρος τῆς Κυβερνητικῆς προσπαθείας. Εὐχαριστῶ τὰς Κ'
Ἰ. Μονὰς διὰ τὴν πρόθυμον συνδρομὴν των. Εὐχαριστῶ τὸν Ἄγ. Πρό-
εδρον διὰ τοὺς φιλόφρονας πρὸς τὴν Διοίκησιν λόγους. Συγχαίρω
ιδιαιτέρως τὸν Ἀρχιεραμ, Παντελεήμονα καὶ ἐν γένει τὸ Γραφεῖον διὰ
τὴν καταβληθεῖσαν ἐπίπονον προσπάθειαν, ἵνα ὑποβοηθήσῃ πλήρως
καὶ ἐπακριβῶς τὸ ἀναφερθὲν ἔργον».

Ἄπαντῶν ἐκ μέρους τῆς Ἐκτάκτου Συνάξεως ὁ Καθηγούμενος
Ἰ. Μ. Διονυσίου Ἀρχιμ. Γαβριὴλ λέγει τὰ ἑξῆς : «Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι
Ἐξαρχοί. Ὑποχρέωσίς μας, ὅπως καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τῆς
λήξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματός μας εὐχαριστήσωμεν τὴν Σεπτὴν
Πατριαρχικὴν Ἐξαρχίαν διὰ τὴν αἰσίαν διεκπεραίωσιν τῶν ζητημάτων
καὶ τὴν ἀγάπην μεθ' ἧς περιέβαλε πάντας καὶ ἐξ ἴσου τοὺς ἀντιπρο-
σώπους τῶν Ἰ. Μονῶν. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀγγεγέλθη διὰ Σεπτοῦ Τηλε-
γραφήματος ἢ ἀφίξις τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας ἐνταῦθα, τὸ Ἄγ.
Ὅρος διηρωτάτο ὡς ποτε ἡ Μήτηρ τοῦ Τιμίου Προδρόμου «Πόθεν μοι
τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ μου Ἐκκλησία καὶ αὐτὴς πρὸς με, καὶ ἠρέ-
σκετο εἰς τὸ εὐάρεστον συμπέρασμα ὅτι πάντως πορεύεται πρὸς τὴν
ὄρεινὴν ταύτην χερσόνησον τοῦ Ἄθω ἵνα στηρίξῃ καὶ παρηγορήσῃ τὰ
ἐν αὐτῇ πιστὰ τέκνα Τῆς». Καὶ ἤδη ὅτε βλέπει τὰς προβλέψεις καὶ τὰς
ἐλπίδας του ἐκπληρουμένας, ἤδη ὅτε τὰ ἀποτελέσματα τῆς Μητρικῆς
ταύτης ἐπισκέψεως ὑπερέβησαν καὶ τὰς προσδοκίας του, χαίρει καὶ
σκιρτᾷ καὶ ἀγάλλεται καὶ ἐλπίζει μετὰ θετικότητος πλέον ὅτι τὰ ἕως
χθὲς ὄνειρα θὰ γίνουν ἐντὸς ὀλίγου πραγματικότης. Εἰς τὴν αἰσίαν
ταύτην ἔκβασιν, εἰς τὴν ἐπιτυχῆ λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνάξεώς μας
πλεον πάντων ἐκοπίασεν ἡ Ὑμ. Σεβασμιότης ὡς καὶ ὑπὲρ πάντας ἐτα-
λαιπωρήθη διὰ τὰς ἐν μέσῳ ἡμῶν ἀντιγνωμίας αἵτινες ὅσον καὶ ἂν εἴ-
ναι καθ' ἑαυτὰς λυπηραὶ εἶναι ὅμως ἀναπόφευκτοὶ εἰς τὰ κοινοβούλια
καὶ ἐνίοτε χρήσιμοι εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ δικαίου, τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ
ὠφελίμου. Ἐκ μέρους μας, ἐκ μέρους δηλονότι ὄλων τῶν ἀντιπροσώπων
ὁμολογοῦμεν ὅτι οὐδεμία καὶ ὑφ' οὐδενὸς ἠπῆρχε ποτε πρόθεσις παρα-
κωλύσεως εἰς τὸ ἔργον τῆς Συνάξεώς μας. Ὅλοι ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀγαθοῦ
συνειδότος κινούμενοι, ἀσχέτως τῶν ἀπόψεών μας πρὸς τὸν αὐτὸν σκο-
πὸν ἀποβλέπομεν εἰς τὴν ὠφέλειαν τοῦ Ἰ. ἡμῶν Τόπου καὶ πιστεύομεν
ὅτι ἡ Σεπὴ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία νὰ διέγνωνε τοῦτο πλήρως. Ἐπίσης
δηλοῦμεν ὅτι τὰς πρὸς ἡμᾶς εἰς ὑψηλότερον ἐνίοτε τόνον γενομένης
πατρικᾶς συστάσεις καὶ παρατηρήσεις οὐδέποτε ἐξηγήσαμεν ἄλλως εἰμὴ
ὡς ἐκ τελείας ἀγάπης προερχομένης, τῆς ἀγάπης ἐκείνης περὶ ἧς ὁ
γλυκὺς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος λέγει ὅτι ἕξω βάλλει τὸν φόβον τῆς
παρεξηγήσεως.

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἡ κατὰ τὰς ὀλίγας ταύτας ἡμέ-
ρας παρουσία σας ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ συνεργασία θὰ μᾶς μείνῃ διὰ
βίου ἀλησμόνητος. Τὸ ἔργον τῆς Συνάξεώς μας οὐτινος τὰ θεμέλια ὡς

σοφός οικοδόμος τεθήκατε, θά μείνη μνημειώδης ἀπαρχή πολλῶν ἀγαθῶν διὰ τὰ ἰ. ἡμῶν ἰδρύματα καὶ γενικῶς τοῦ Ἁγ. Ὁρους, ἐξαιρέτως δὲ ἡ ἀνασύστασις τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ διασφάλισις τῆς μὴ διαρροῆς τῶν τροφίμων τῆς ὥς καὶ παντὸς Ἀγιορείτου πρὸς τὰ ἐγκόσμια ἂν ἐπιτευχθῆ, θά ἐπισύρῃ αἰώνιον τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Ἀγιορειτῶν πρὸς τε τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, τὸ Θεόσωστον ἡμῶν Κράτος καὶ τοὺς ἀμέσως εἰς τοῦτο συντελέσαντας.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἐκ τοῦ σύγγεγυς διαγνώσαντες καὶ πληροφορηθέντες τὰς ἀνάγκας ἡμῶν, τὰς ἐλλείψεις ὡς καὶ τὰ διαιρούμενα ἡμᾶς, ὡς μὴ ὄφειλε ζητήματα, θέλετε εἰσηγηθῆ καταλλήλως τὴν θεραπείαν αὐτῶν καὶ ἐπίλυσιν. Παρακαλοῦμεν πρὸς τοῦτο, ὅπως ἐξ Ἀθηνῶν διερχόμενοι διαβιβάσητε τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὴν Στὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐξωτερικῶν καὶ Συντονισμοῦ διὰ τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν, ἣν ἐπὶ τέλος ἔδωσαν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ τοῦ Ἁγ. Ὁρους, ὁμοίως πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἀ. Θ. Π. τὸν προσκηρυτὸν ἡμῶν Δεσπότην καὶ τὴν Ἁγ. καὶ Ἱ. Σύνοδον μεταβιβάσητε τὴν αἰωνίαν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην διὰ τὸ ἀδιάπτωτον Αὐτῶν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ Ἱ. ἡμῶν Τόπου καὶ συνάμα ἀναγγείλητε ὅτι τοῖς ἐκείνων ῥήμασι πειθόμενοι μένομεν ἀγρυπνοὶ φρουροὶ ἐπὶ τῆς σκοπιᾶς ταύτης τοῦ ἱεροῦ Ἄθω τῶν θεσμίων καὶ παραδόσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐν τέλει Σεβασμιώτατοι τὴν Ἐκκλησίαν καὶ Πολιτείαν ὅτι ὁ ἱερός ἡμῶν Ἄθως μένει σταθερός καὶ ἀκλόνιτος μεταξὺ Ἀγίας Σοφίας καὶ Παρθενῶνος αἰώνιον σύμβολον τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ, φορεὺς τῶν ὑψηλοτέρων ἰδανικῶν τῆς θρησκείας καὶ τοῦ Ἑθνους, δέκτης καὶ πομπὸς τῶν ἱερῶν συγκινήσεων καὶ παλμῶν τοῦ Γένους.

Ἐν τέλει

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΞΑΡΧΙΑ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Α Λ Η Θ Ε Ι Α

Δέν ὑπόρχει εἰς τὸν κόσμον οὐδέν πρᾶγμα ἰσχυρότερον καὶ δυνατώτερον ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν. Δέν προβάλλει συνηγόρους, δέν φέρει ὄπλα καὶ ἐν τούτοις πάντοτε νικᾷ ἡ μολονότι γυμνή, μολονότι ἀπλουστάτη, ἀλλ' ὅμως πάντοτε θριαμβεύει κατὰ τοῦ πολυσχιδοῦς καὶ πολυπλόκου ψεύδους. Τὸ ψεῦδος ἐνδεδυμένον τὴν πολύμορφον πανοπλίαν τοῦ σατανᾶ, καταβάλλει πάσας τὰς δυνάμεις ἵνα τὴν ὑποσκελίση, ἀλλ' οὐδὲν δύναται νὰ κατορθώσῃ καὶ ὄχι μόνον δέν κατορθώνει νὰ προξενήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν παραμικρὰν βλάβην, ἀλλ' ἀπεναντίας παρασκευάζει αὐτὸ τὴν ἔλεεινὴν καὶ ἐξαίσιον πτώσιν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου. Τὸ ψεῦδος πολλάκις δύναται μὲ τὰ παχیلὰ νέφη τῆς πλάνης νὰ συσκοτήσῃ πρὸς στιγμὴν τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἡ ἀλήθεια ἀποθεῖ πάντα ταῦτα. τὰ διαλύει καὶ ἀναλάμπει ὡς ἥλιος παμφαῆς. «Οὐδεμιᾶς δεῖται βοηθείας ἢ τῆς ἀληθείας ἰσχύς, λέγει ὁ μέγας διδάσκαλος τῆς ἀληθείας ὁ θεορῆμων Χρυσόστομος, ἀλλὰ κἂν μυρῖους ἔχει τοὺς σβεννύντας αὐτὴν, οὐ μόνον οὐκ ἀφανίζεται, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτῶν τῶν ἐπηρεαζόντων ἐπιχειρούντων, φαιδροτέρω καὶ ὑψηλοτέρω ἂν εἴη, τῶν εἰκῆ κοπτόντων ἑαυτοὺς καταγελῶσα».

Ἡ ἀλήθεια πηγάζει ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἢ μάλλον ὁ Θεὸς εἶναι ἡ αὐτοαλήθεια· «ἐγὼ εἰμὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ» λέγει ὁ Κύριος. Ἐπομένως ἡ ἀλήθεια ἔχει προστάτην αὐτὸν τὸν Θεὸν καὶ ὅστις πολεμεῖ τὴν ἀλήθειαν πολεμεῖ τὸν Θεόν, δι' ὃ καὶ εἶναι καταδικασμένος εἰς συντριβήν.

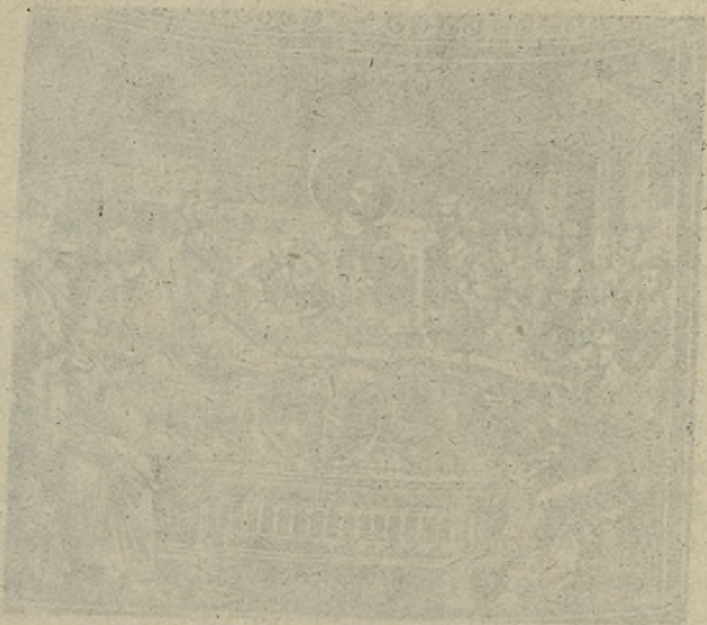

ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑ ΙΣΤ' ΑΙΩΝΟΣ ΕΝ ΤΩ ΚΑΘΟΛΙΚΩ Ι. ΝΑΩ
 ΤΗΣ Ι. ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Ὁ Κύριος μετὰ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ, τὸ μέγα παράδειγμα τοῦ κοινοῦ βίου τὸν ὁποῖον διέσωσαν μέχρι σήμερον οἱ μοναχοὶ διὰ τῶν Κοινοβίων Μονῶν.

Ἡ καθιέρωσις τοῦ ιδεώδους αὐτοῦ βίου καὶ εἰς τὰς ὑπολοίπους ὑστερούσας Ἱ. Μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, θὰ ἠδύνατο ν' ἀποτελέσῃ σταθμὸν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην καθ' ἣν μεγάλη προσπάθεια καταβάλλεται διὰ τὴν πνευματικὴν ἀναδημιουργίαν αὐτοῦ. Τοῦτο δὲν εἶναι εὐχὴ μόνον τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀλλὰ καὶ παντὸς Ἀγιορείτου καὶ φίλου τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΩΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΑΙΣΣΑΣ Ι. ΜΑΡ
ΤΗΣ Ι. ΚΟΙΝΩΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΡ. ΔΙΕΚΛΗΤΟΥ

Ο ΚΑΡΑΙΣΣΑΣ ΤΗΣ Ι. ΚΟΙΝΩΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΡ. ΔΙΕΚΛΗΤΟΥ ΤΗΣ
ΜΟΝΗΣ ΕΙΝΕΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΙΑΣ ΑΡ. ΔΙΕΚΛΗΤΟΥ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΩΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΡ. ΔΙΕΚΛΗΤΟΥ

Η ΜΟΝΗ ΤΗΣ Ι. ΚΟΙΝΩΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΡ. ΔΙΕΚΛΗΤΟΥ
ΕΙΝΕΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΙΑΣ ΑΡ. ΔΙΕΚΛΗΤΟΥ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΩΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΡ. ΔΙΕΚΛΗΤΟΥ ΤΗΣ
ΜΟΝΗΣ ΕΙΝΕΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΙΑΣ ΑΡ. ΔΙΕΚΛΗΤΟΥ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΡ. ΔΙΕΚΛΗΤΟΥ

ΕΘΝΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΝΩΜΙΚΑ ΟΣΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ἐάν τις ὑποπέση εἰς οἰονδήποτε ἀμάρτημα καὶ δὲν λυπηθῆ ἄνα-
λόγως μὲ τὸ μέγεθος αὐτοῦ, εὐχερῶς καὶ πάλιν περιπίπτει εἰς τὸ αὐτό.

Ἄββᾶς Μάρκος

Ὅπως ὁ λύχνος φωτίζει τὸ σκοτεινὸν μέρος, οὕτω καὶ ὁ φόβος
τοῦ Θεοῦ ὅταν ἐπισκεφθῆ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου φωτίζει αὐτὸν καὶ
τὸν διδάσκει ὅλας τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ.

Ἄββᾶς Ἰάκωβος

Μὴ γίνεσαι μαθητὴς τοῦ ἐπαινοῦντος ἑαυτὸν, ἵνα μὴ ἀντὶ ταπει-
νοφροσύνης μάθης ὑπερηφανεῖαι.

Ἄββᾶς Μάρκος

Ἐάν εἰς οἰανδήποτε ὥραν περιπέση ὁ ἄνθρωπος εἰς ἀμάρτημά τι
καὶ εἶπη ἡμαρτον, ἀμέσως ἠσυχάζει ὁ λογισμὸς του.

Ἄββᾶς Ποιμὴν

Ἀπόφευγε ν' ἀκούης ξένα σφάλματα ὅστις θέλει ν' ἀκούσῃ, θὰ
ἐγγράψῃ εἰς τὴν ψυχὴν του τοὺς χαρακτήρας τῶν πονηρῶν.

Ἄββᾶς Μάρκος

Φεῦγε ἀπὸ τοὺς φιλοκτῆμονας, ἀπομάκρυνον τὸν ἑαυτὸν σου ἀπὸ
τῆς σπατάλης. Φεῦγε ἀπὸ τοὺς ἀτάκτους καὶ τὴν ἀσωτίαν. Προσέγγισον
εἰς τοὺς δικαίους καὶ δι' αὐτῶν, τὸν Θεὸν θὰ πλησιάσῃς.

Ἄββᾶς Ἰσαὰκ ὁ Σῦρος

Ἐάν ἀκούσῃς λόγους κακοῦς, κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ σου ὀργίζου καὶ
οὐχὶ κατὰ τοῦ ὀμιλήσαντος, διότι πονηρᾶς ἀκοῆς πονηρὸς καὶ ὁ ὀμιλήσας.

Ἄββᾶς Μάρκος

Συναναστρέφου τοὺς ἔχοντα ταπεινώσιν καὶ θὰ ὀφεληθῆς ἐξ
αὐτῶν ἔάν ἡ θεωρία αὐτῶν καὶ μόνον εἶναι ὀφέλιμος πόσο μάλλον
ἡ διδασκαλία τοῦ στόματος αὐτῶν;

Ἄββᾶς Ἰσαὰκ ὁ Σῦρος

ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Ἑορταί: Τὴν 11ην Ἰουνίου εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θαύματος τοῦ γνωστοῦ Ἀρχαγγελικοῦ ὕμνου «Ἄξιον ἐστίν», ἐωρτάσθη καὶ ἐτελέσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἐπιστασίας ἢ κατ' ἔτος καθιερωμένη ἀγρυπνία ἐν τῷ ἱστορικῷ Ἱ. Ναῶ τοῦ Πρωτάτου προεξάρχοντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου π. Μηλιτουπόλεως κ. Ἱεροθέου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὸν ἀνωτέρω ὕμνον, ἔψαλλον ἀμφοτέροι οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν ἐνώπιον τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας, τεθείσης εἰς κοινήν προσκύνησιν, ἐκατέρωθεν τῆς ὁποίας ἦτο παρατεταγμένη ἐνοπλος δύναμις τῆς Β. Χωροφυλακῆς ἀποδίδουσα τιμὰς.

— Τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν τῶν Ἀγ. Πάντων ἐωρτάσθη ὡσαύτως ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἐπιστασίας δι' ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας προεξάρχοντος τοῦ αὐτοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου ἢ ἑορτῇ τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῶν διαλαμπάντων ἐν Ἀγίῳ Ὄρει.

— Τὴν 24ην Ἰουνίου ἑορτὴν τοῦ Τιμ. Προδρόμου ἐτέλεσε τὴν πανηγυριν αὐτῆς ἡ Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Διονυσίου.

— Τὴν 29ην ἰδίου τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἡ Ἱ. Μονὴ Καρακάλλου.

— Τὴν 5ην Ἰουλίου τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀθῶ ἡ Ἱ. Μονὴ Μεγ. Λαύρας.

— Τὴν 27ην ἰδίου τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος ἢ ὁμώνυμος, Ἱ. Μονὴ τοῦ Ῥωσικοῦ.

— Τὴν 28ην τοῦ αὐτοῦ ἡ Ἱ. ἡμῶν Μονὴ ἐώρτασε πανηγυρικῶς τὴν ἐπέτειον τοῦ δομήτορος αὐτῆς Ἀγ. Παύλου τοῦ Ξηροποταμίτου. Εἰς ὅλας τὰς ἑορτάς ταύτας ἐκτὸς τῆς τοῦ Ῥωσικοῦ ἐχόραστατήσεν ὁ Θεοφιλέστατος Μηλιτουπόλεως.

Ἀφίξεις: Ἐπεσκέφθη τὸν Ἱ. ἡμῶν Τόπον ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χαράρ Ἀβούνα κ. Θεόφιλος, ὡς ἀπεσταλμένος τῆς Ἀ. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλέων τῆς Αἰθιοπίας Χαἰλὲ Σελασιέ, ἐπισκεφθεὶς τὰς περισσοτέρας Ἱ. Μονὰς γενόμενος δεκτὸς μετὰ πάσης φιλοφροσύνης ἐκ μέρους ἀπάντων τῶν Ἀγιορειτῶν. Ὁ Θεοφιλέστατος παρέδωκεν εἰς τὴν Ἱ. Κοινότητα Ἀγ. Ὄρους σταυρὸν ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ βάρους 2.250 χιλιογράμμων ὡς ἀναμνηστικὸν δῶρον

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χαράρ Ἀβούνα κ. Θεόφιλος φωτογραφούμενος ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ἀγ. Διονυσίου ἐν μέσῳ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου π. Μηλιτουπόλεως κ. Ἱεροθέου, τῶν Καθηγ. τῶν Ἱ. Μονῶν Ἀγ. Παύλου Ἀρχιμ. κ. Σεραφεῖμ, Ἀγ. Διονυσίου Ἀρχιμ. κ. Γαβριὴλ, τοῦ διερχομένου ἱεροσπουδαστοῦ κ. Σαμουὴλ καὶ ἄλλων πατέρων καὶ ἐπισκεπτῶν.

τοῦ Αὐτοκράτορος. εἰς ἔνδειξιν φιλικῶν αἰσθημάτων τῆς Ἀ. Μ. πρὸς τὴν Μοναχικὴν ἡμῶν Πολιτείαν. Ἡ Ἱ. Κοινότης ἀπῆλθεν εὐχαριστήριον γράμμα ἐσφραγισμένον διὰ τῶν μεγάλων σφραγίδων τῶν 20 Ἱ. Μονῶν πρὸς τὴν Ἀ. Μ. τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αἰθιοπίας Χαἰλὲ Σελασιέ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπέστειλε διάφορα ἀναμνηστικὰ δῶρα Ἀγιορειτικῆς τέχνης.

Ὡσαύτως ἀφίχθησαν διὰ πολεμικῶν πλοίων οἱ Πρεσβευταὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Τζῶν Πιοριφοῦ καὶ Ἀγγλί-
ας κ. Νόρτον. Ἀμφότεροι ἐπεσκέφθησαν μετὰ τῶν ἀκολουθιῶν των

τάς Ἰ. Μονὰς Βατοπεδίου, Λαύρας καὶ Γρηγορίου γενόμενοι δεκτοὶ μετὰ τῆς αὐτῆς φιλοφροσύνης καὶ πρὸς τοὺς ὁποίους ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν ὁ ἱστορικὸς καὶ θερησκευτικὸς πλοῦτος τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

— Τὴν Ἰ. ἡμῶν Μονὴν ἐπεσκέφθησαν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν διάστημα οἱ κ. κ. Gordon Erriucton Ἄγγλος ὑπήκοος, Ἀρχιμ. greg. Bainbridge τῆς ἐν Βελγίῳ Μονῆς τῶν Βενεδικτίνων, Ἀρχιμ. Διονύσιος Μαυρίας Οἰκονόμος τῆς ἐν Μπροῦκλιν Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, Οἰκονόμος Ἀλέξ. Παπαστεφάνου ἐκ Ντιτρόϊτ Ἀμερικῆς, Λ. Οἰκονομίδης γεωπόνος τῆς Γεν. Ἐπιθεωρήσεως Μακεδονίας—Θράκης, Ἰ. Τσαμᾶκος Δ)τῆς Ξενοδοχείου Ἐρέχθειον καὶ Τ. Διομίτσας ἐξ Ἀθηνῶν, Ἀ. Τσιούκαρης ἀντιπρ. Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος, Δ. Κοντογιάννης Δ)τῆς Ξενοδ. Μεγ. Βρετανία καὶ Πανελλήνιον, Δ. Εὐρυγένης Δικηγόρος, Π. Μπεζᾶς, Α. Ταχιάος Φοιτ. Θεολογίας, Ἰ. Μάντακας Φοιτ. Νομικῆς καὶ Μουσικῆς ἐκ Θεσσαλονίκης, ἱερεὺς Γ. Ἀρβανιτίδης ἐκ Πειραιῶς, Ν. Καραμανλῆς Δημῆλος ἐκ Πρωσοτσάνης Δράμας, Χ. Ῥηγάκης ἐκ Καφχωῶρας, Δ. Κωνσταντάκης ἐκ Σκοπέλου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐλάβομεν τὰς ἐξῆς δωρεὰς εὐχαριστοῦντες τοὺς ἀποστολεῖς αὐτῶν.
κ. κ. Ἄρ. Δημητριάδης Δικηγ. Πειραιεύς, μον. Ἀλέξ. Παπακυρίλλου Ν. Σκήτη ἀνά 60.000 Δρ., Ἰ. Μονὴ Ζωγράφου 50.000, Ἀθ. Παπαθωμᾶς Ζούζουλη - Κοζάνης, Δ. Ματσιγγος Ἀρναῖα ἀνά 40.000, Μ. Μανούσακας Ἀθῆναι, Ἀρχιμ. Γρηγόριος Μονῆς Βενεδικτίνων Βέλγιον, ἱερομ. Σάβ. Λαυριώτης, Ἀ. Βασιλειάδης Λῆμνος, Χ. Μανιδάκης Ἀθῆναι, μον. Ἀβέρκιος κελ. Προφ. Ἡλίας, μον. Νήφων βιβλιοδέτης Καρφαί ἀνά 20.000, Ἀρχιμ. Πανάρετος Ἰ. Μονὴ Ἀγ. Γερασίμου Κεφαλληνίας 15.000, Γέμ. Διομ. Λαυριώτης, ἱερομ. Εὐθύμιος κελ. Ἐσταυρωμένος καὶ Γ. Κονιδάκης Λευκάς ἀνά 10.000.

— Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος δωρεὰ τῆς Ἐταιρ. Πανούση—Παλαγιάννη—Βρέττα εἶναι 250.000 καὶ οὐχὶ 50.000 ὡς ἐσημειώθη.

— Ὁσαύτως εὐχαριστοῦμεν καὶ τὸν ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ δημοσιογρ. κ. Κωστήν Μπαστιᾶν διὰ τὴν ἀποστολὴν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν 10 δολλαρίων.

